2012-10 Ekim 4 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL.

BAYAN YANI

15

ISSN 2146-1384

Zaman yazarı İskender Pala: Neşet Ertaş'ın türkülerinde de erotizm vardır. Bir 'tenhada can cananı bulunca...' diye başladığınızda istediğiniz sahneyi üretebilirsiniz.

ŞŞŞ NECLA DİNLE BAK... ACAİP EROTİK KIZ BU... HADİ... BA BAK TENHA DİYO.. CANAN DİYO.. İSKENDER PALA ÇOK MÜSTEHCEN BULUYOMUŞ BUNU...

AY SENİN ŞU YATAKTAKİ TEMBELLİĞİN BENİ ÖLDÜRECEK SELAMİ... AYRICA TÜRKÜ ÇOK HÜZÜNLÜ... İSKENDER ADI DAHA MÜSTEHCEN BENCE..

BİR TENHADA CAN CANANI BULUNCAA... SİNEMİ YARALAR YAR OY YAR OY YAR OOY...

Akşamsefası

2-3 Gündem

5-7 Ramize Erer Atlara Fısıldayan Babam

8 Ezgi Aksoy Cinnet Kutusu

9 Feyhan Güver Nasıl Oluyor da Öyle Oluyor

10 Melda Onur Milletvekili Uyur mu?

11-12 İpek Özsüslü Sinemor

13 Sıdıka

14 Feyhan Güver Anasının Kuzusu

16-17 Fotorol

18 Nilgün Oya Özsüslü İnsan Bir Defa Sever

18 Ayşe Özer Meltem Cumbul Kezbanca Ahmet Hakan Kimdir?

19-20 Elif Nurşad Babam ve Ustam

21-23 Betül Yılmaz Dilex

24 Ezgi Aksoy Modanın Politikası

25 Zehra Ömeroğlu

26 ÖrenDayan

27 İpek Özsüslü

28 Sibel Bozkurt Korku Hikayeleri

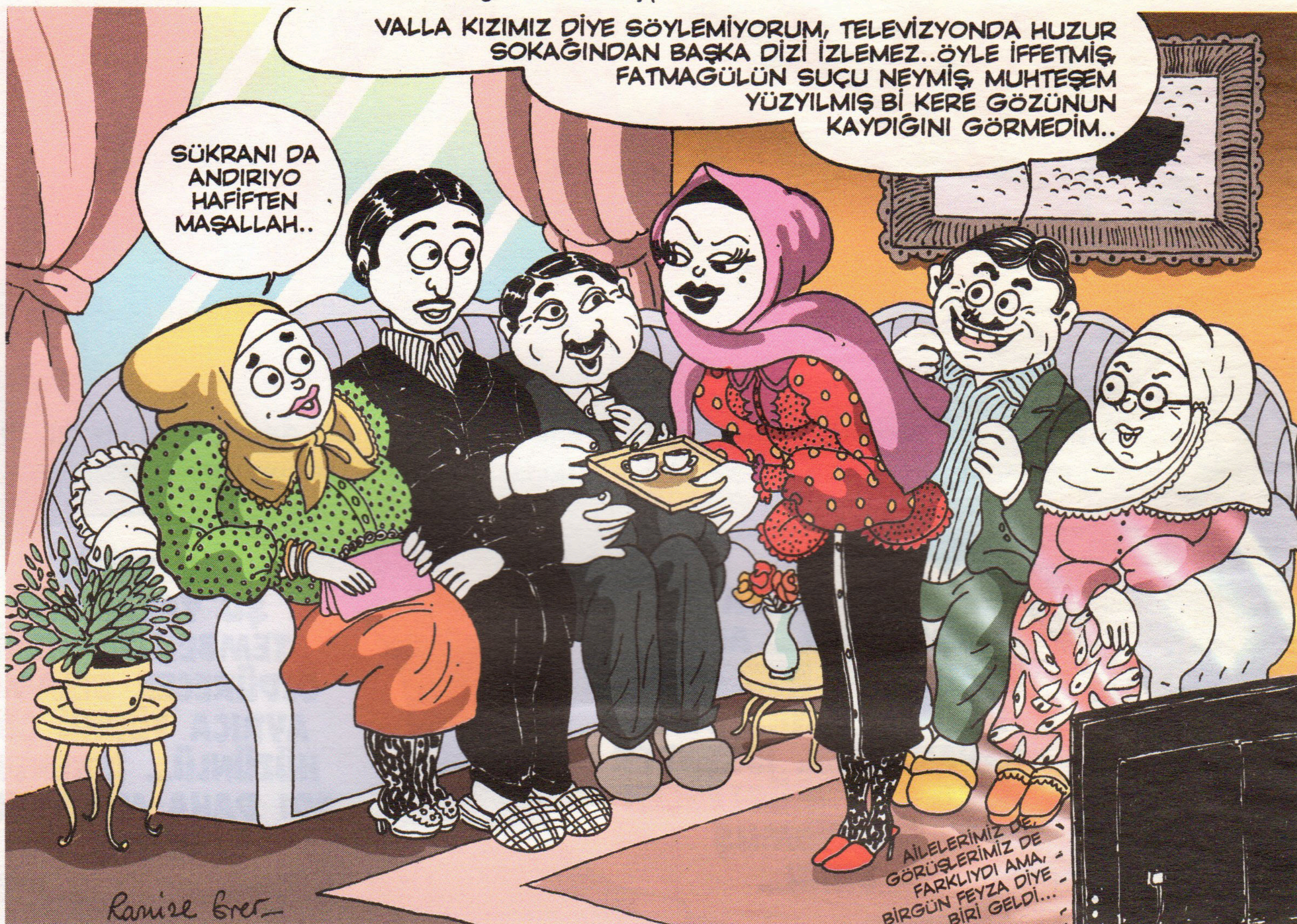
29 Falcı Mağdubi Burç Uyumları

30 Bayan Yanı'na Bilet

31 Harem

32 Feyhan Güver Yaşam Koçu

Helal dizimiz de oldu tam olduk. Huzur Sokağı dizisi nur saçıyor...

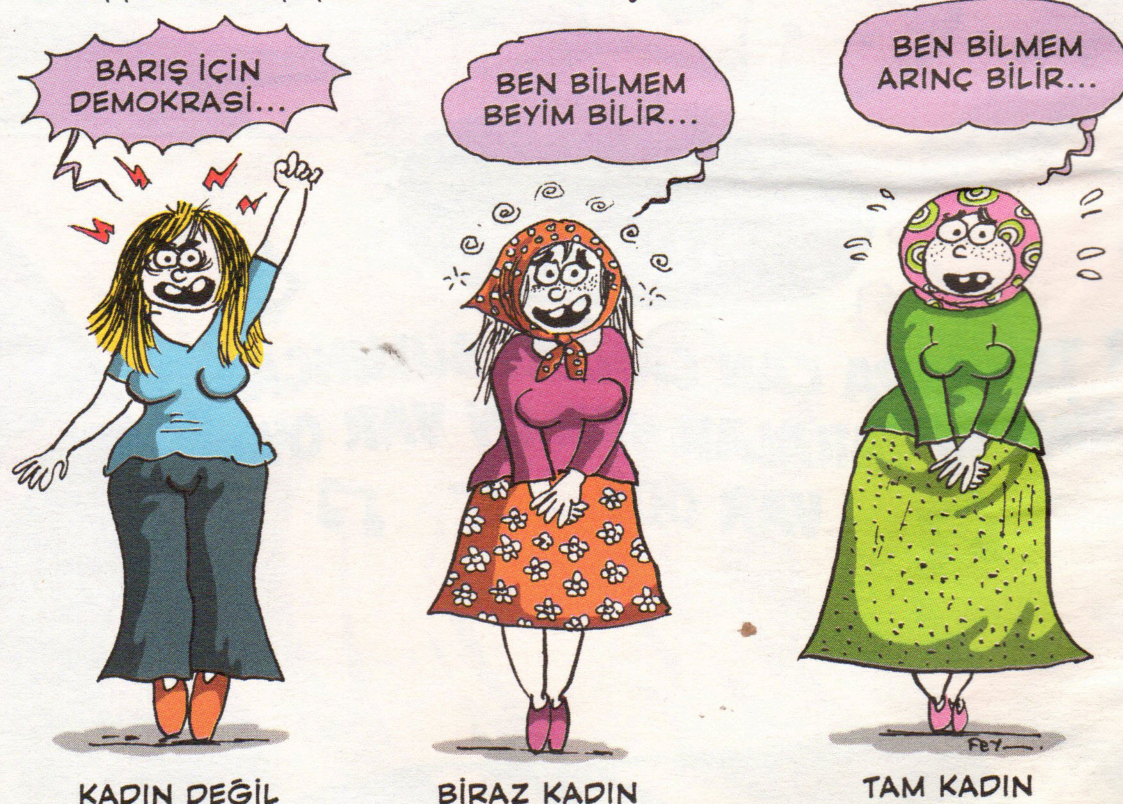
Bir tecavüz edilmedik ördek kalmıştı, o da halledildi...

4-4-4'le oyun olmaz...

Bir gazetecinin kendisine yönelttiği BDP'deki kadın kotasıyla ilgili bir soruya Bülent Arınç yine cinsiyet üzerinden vurarak "Onları nasıl kadın sayıyorsunuz?" diye yanıt verdi. **Bülent Arınç Kadın Kriterleri...**

Atanamayan 10 binlerce öğretmen varken Bakan Dinçer açıklama yaptı: Öğretmen olmak daha zor olacak"

"Genelkurmayı ve ÖSYM'yi eleştirenler şerefsizdir ve bu beyefendiler boğaza karşı alkollü içkilerini yudumlarken..."

Akşamsefası

Düğünde eşi, kızı oynayan deyyustur diyen müftüler hacı hocalardan sonra gel de "oynayın günahlarınız dökülsün" diyen garib Neşet Ertaş'ı anma...

Çalışmaları titizlikle sürdürülen İslami usullere uygun bisikleti Bayan Yanı buldu

Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Alpaslan Açıkgenç'in İslami bir bisikletin üretilebileceği açıklamasından sonra çalışmalarına başlanan bisikleti Bayan Yanı buldu; işte test sürüşü yapılan İslami usullere uygun bisiklet.

Bayan Yanı Haber / İstanbul

ÖKÜZ YANI

• 'Türkiye'de sansür yok' diyen Nuri Bilge Ceylan.. Bu iş beyaz atkıyla Cannes'da sol yumruğunu kaldırmaya benzemiyor.

• Yurdun dört bir yanından ördek, inek, köpek tecavüzcüleri.. Keşke kurbanınız yine damacana olsaydı.

• Damadı tarafından tecavüz edilen zavallı ördek için, artık bundan fayda gelmez keserim diyen kayınpeder.. Ördekler ölmesin, sazlıklardan da havalanabilsinler.

• KCK gazeteciler davasının iddianamesinde, ev aramalarında bulunan diş fırçası ve diş macununun "örgütsel temizlik maddesi" sayanlar.. Dişleriniz çürüsün emi.

• Cinsel tacize maruz kalan ve açmış olduğu davayı kazanan Sibel Yüksel'i, tacizcisiyle aynı odada çalıştıran ve bu süre zarfında da sözlü tacize uğramasına göz yuman ve sonunda tacizciyi değil Sibel Yüksel'i başka şubeye atayan İş Kur.. Aynı şeyi senin bacına yapsalar hoşuna gider mi İş Kur?

• Tecavüz sonucu hamile kalanların kürtaj olmaması için her türlü zorluğu çıkaran Bakanlık, Adli Tıp ve Kürtaj Yasaları. Tecavüzcülerin üreme hakkını savunacağınıza; kadınların, tecavüzcülerinin çocuğunu doğurmama hakkını savunun.

• Hayvanları Koruma Yasa Tasarısı adı altında Hayvanlar İçin Ölüm Yasası çıkaran Orman ve Su İşleri Bakanlığı. Bırak bu işleri Orman ve Su İşleri !

• Oğlunun Meltem Cumbul'a resmi nikah yapmasını akılsızlık olarak değerlendirip kendisinin Ajda Pekkan'a bile!! İmam nikahı kıydığını gururla anlatan kayınpeder. Evlilik sözleşmesinden giriyor lafa, yaşlı-genç çiftlerin cinsel hayatlarında yaşayabilecekleri zorluklardan çıkıyor, oğlunun parasını mı uçkurunu mu düşünüyor anlayamadık...

Akşamsefası

EX'TEN TANELER

• Balık & Öküz birlikteliği gibidir, bazı ilişkiler. Birinin yaşamı diğerinin ölümüdür. Şayet; balığın öküzün ahırındaki yalakta geçen 13 yılını saymazsak, EX ile evliliğimin devam etmesini istemek, öküzü zorla denize sokmak ve hatta denizin dibinde yaşamaya zorlamakla eşdeğerdi.

• EX ile evli iken apartman merdivenlerini silen kadın, kapımı çaldığında ezik ezik; **"Raziye Abla"** derdi ve evliliğinden dert yanardı. EX ile boşandıktan sonra ise havalı havalı **"Raziye, Raziyeciğim"** demeye ve bozuk evliliğini unutarak, kapı önü iyi evlilik sempozyumları vermeye başladı. EX evlilik biterken statümü de beraberinde bitirmişti.

• Genellikle irademiz dışı, çoğu zaman hatır için son anda seçtiğimiz nikâh şahidimizin, bir rivayete göre evliliğimize sepici etkisi olduğuna inanılır. EX evlliğimin nikâh şahidi Teyzem; **"Siz nasıl ayrılırsınız? Nikâh şahidiniz bendim. Ben mutluydum!"** dediğinde şahitler huzurunda nikâh şifresinin iki bilinmeyenli denklemi çözülmüştü. Nikâh şahidimin, içinde bulunduğum yaş olan, 42 yaşında kocası ölmüştü ve dul kalmıştı. Buna göre nikâh şifresi **"ölmeli"** ya da **"gömmeli"** = EX ya ölmeliydi, ya gitmeliydi.

• EX evliliğiminde, **"10 madde kuralı"**'nı uygulamaya almıştım. 10 olumlu madde varsa evlilik devam edebilirdi. Ama EX evlilik biterken, her madde başına eklenen **"acaba"** ile o kadar güzel **"10 olumsuz madde**m" olmuştu ki...

• EX'ten ayrıldıktan sonraki ağlamalarımda, etrafımdaki kişiler tarafından yapılan teselliler; sokakta annesinin elini tutarak **"bana dondurma, çikolata, oyuncak vs. alalım mı?"** diye ağlayan çocuğa, **"sus bakiyim! Afrika'da aç çocuklar var"** demek ile yarışacak bir mana ifade ediyordu.

• Evlilik ve boşanma tarihimin, gün-ay-yıl olarak **"ortak özellik"** olduğu milyonlarca insan vardır dünya yüzünde. **"Hiç ortak özelliğimiz olmadığı"**'nı iddia eden EX, gün-ay-yıla ek olarak nikâh ve boşanma masamızın da aynı olduğunu unutmuş gibi yaparak, herkesle aramızdakinden daha fazla olan bu ortak özelliği feshediyordu.

• EX ile her yolculuğa çıktığımızda, unuttuğumuz gaz vanasını kapatması için arayacağımız komşu seçimi yüzünden fikir ayrılığına düşüyorduk. EX; **"tirbüşon isteyen alt komşuyu arasana. Seni Sibel Can'a benzettiği ve apartman içi patlak terliklerini çok zarif bulduğu için mi her zaman bu adamı arıyorsun?"** diyerek her seferinde çıkışıyordu. Bu kapatma eylemini, uzun bir zaman her vana önünden geçişte yapan şizofren komşuma niye bu kadar çok güveniyordum acaba? EX'ten sonra neden çok güvendiğimi anladım. Şizofrenliğinden EX'i ve hatta adını bile hatırlamayarak bana en büyük manevi desteği vermişti.

• EX evlilik bitti, acımak bitmedi. EX ile evli iken acıyanlar, aldatıldığımda acıyanlar, boşanınca da acıyanlardı. EX ile yaşadığım hayatımın romansı adı **"ACIMAK"**.

• **"Çık oradan. O ev, eşyalar sana EX'i hatırlatıyor"** diyenlerin evleri, eşyaları ve hatta kendileri de bana EX'i hatırlatıyor. Hepimiz, herkes her yerden taşınmalı, tanıdıklarım estetik olmalı vs. Her şeyi değiştirmeliydik. Sıraya koysam, değiştirmeye ömrümün yetmeyeceği galaksiye kadar değiştirilecek şeyler var.

• EX ile evlenirken doğan çocuklar şimdi üniversiteye, EX ile boşanırken doğan çocuklar şimdi kreşe başladı. Bu verilerle, kaç farklı şekilde ilkokul problemi kurulabilir acaba?

• EX ile evliliğim süresince, Çağdaş sanat hayatım, EX'in gömleklerini, kravatlarını, çoraplarını renk skalasına göre yerleştirmekten öteye gidemedi. Kişisel sergim, tek kişiye açılan gardrop kapakları ile sınırlı kaldı.

• EX hakkında, **"buraya yazıyorum, o dönecek"** diyenlere cevap hakkımı kullanıyorum haberiniz olsun: **"EX benden giderek, geldiği psikozuna çoktan geri döndü bile."**

• EX ile birlikte iken, meğer hayatımda in-cin top oynuyormuş.

Duyduğum bir fetvaya göre, **"evli kadın evde donla, kombinezonla dolaşabilir, ama yalnız kadın dolaşırsa üç harfliler musallat olurmuş"**. Cin bile EX varken gelmiyorsa, eşim dostum kocaman sessizliğe, iki kişilik yalnızlığa nasıl gelsin ki?

• EX'den sonra çevredekilerin **"çivi çiviyi söker"** tesellisini bir türlü yaşadığım olaya adapte edemiyordum. Fiziksel olarak yanlıştı. Çivi çiviyi çakar, ama onu çakmak için de çekiç gerekli. Çakma esnasında ise; ya çivinin başı kırılır, ya çivi kırılır, ya da çivi gömülür. Çiviyi ancak, başından tutarak çıkarıp hurda kutusuna atan kerpeten söker.

• Henüz 3 yaşında iken evire-çevire **"akşım, akşım"** diye içgüdüsel ağlayarak dinlediğim, annemin yan evde oturan bekâr Salih Amca'dan ödünç alarak beni ödüllendirdiği ve hala en çok sevdiğim plâk **"körolası çöpçüler aşkımı süpürmüşler"**. Aşkın süpürüldüğünü 3 yaşında anlamış olmam bile, EX tecrübesi yaşamamı engelleyemedi.

• Fatura kuyruğunda bir kadın ölen eşini övüyor, çok özlediğini, bu tip işleri hep rahmetli eşinin yaptığını, ondan sonra bir tarafının eksik olduğunu anlatıyordu. **"Ahh be EX; lâyığı ile delikanlı gibi ölseydin de, ben de bu kuyruklarda, benden gençlere sevgi, aşk dolu cümleler kurarak, böyle duygusal anlar yaşatabilseydim."**

• EX ile boşanma aşamalarında, avukatım dahil herkes **"yuva yıkılmasın"** diye çabaladıklarını söylüyorlardı. Oysa ki okuduğum bir bilimsel araştırmaya göre, bir evi yuva yapan EX değil, kızarmış ekmek, parfüm ve çamaşır deterjanı kokuları imiş.

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu raziyeicoglu@gmail.com

MİNİ HABERLER

PAPARAZZİYE gözüyle SOKAK ARASI tespitler

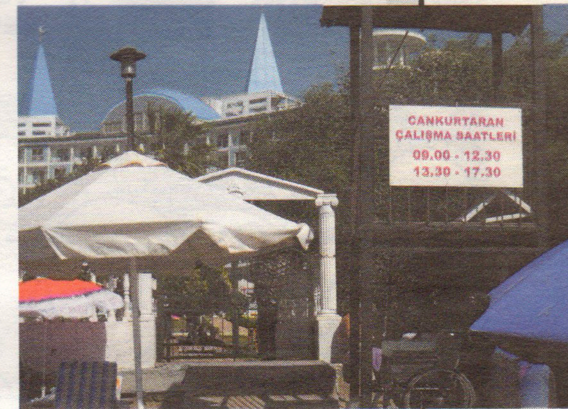
• **Kalem kılıçtan keskindir..!!** İstanbul, Büyük Çamlıca Yolu üzerinde bir evin kapısında köpeğe dikkat tabelası.. **"Dikkat eğitilmiş köpek var"**

Eğitimi K9 düzeyinde midir? Yoksa kakasını haber vermesi sınıfında mıdır? Bilinmez, ama tartışmada, kavgada seviyeyi yükselten eğitim şart tabiki.

Buradan atılsa bile istediği yerde iş bulur. Sokak aralarında dolaşırken **"Dikkat ısırgan köpek"** tabelası olan köpeği görmüştüm, ısırganlığını gösterircesine hırlıyordu. Ama zaten bu köpeğin eğitimli oluşu ortalıkta dolaşmamasından, kapalı kapılar arkasında kimse ile muhatap olmayışından belli oluyordu. Açıkçası, ne pahasına olursa olsun, insan çok merak ediyor, görmek istiyor bu eğitimli köpeği... Isıracaksa da, hırlayacaksa da, eğitimlisi olsun.

• **Demek ki, bu saatler dışında boğulan olursa müessemiz sorumlu değildir.**

Didim koylarında bir plajda, gördüm... Can kurtaran kulesi ve üzerine kurtarma saatlerini yazmış. **"Can kurtaran çalışma saatleri 09.00 - 12.30 ve 13.30 - 17.30"**

Paylaşım sitelerinde buna benzer şeylere sıkça rastladım. Ama gerçekten sanal olduğunu düşünmüştüm. Sanal alemde, yorumlar eşliğinde paylaştık ve dalga geçtik. Çakma, düzmece olduğunu, kişiler tarafından öylesine, eğlencesine fotomontaj gibi yöntemlerle yazıldığını sanmıştım..

Fakat gittiğim plajda gerçeğini görünce, hızla fotoğrafını çektim ve bu deniz çok dalgalı diyerek uzaklaştım.

Bir Kadın..

Bir kadın kendisini aldattığını itiraf eden erkeğe, Türk filmlerindeki gibi saçlarını savurarak, ardına bakmadan, ama içinden de "ardımdan geliyor olabilir mi?" diye geçirerek sırtını dönmeden önce teşekkür etmelidir. Neden mi? Neden itiraf eden erkek, itiraf etmeyip yediği naneyi gizli gizli devam ettiren erkekten daha asil ruhludur. Kadının zaten yerle bir olmuş gururunun hayatına devam ettirebilecek kadarının sağlam kalmasına neden olur. E ne de olsa yaşananlar bıraktığı derin izlere rağmen unutulacaktır bir gün. Öyle değil mi?

Bu satırlar bir ayrılıkta hissedilen fakat iddia edilemeyen aldatılmaya örnek oldu sanırım. Belki yerimde başka bir kadın olsa hissederdi. Belki çok safım.

Evlilik, Tatil vs.

Bir adam on küsür yıllık evliliği boyunca yoğun iş temposu yüzünden, yılda 4 gün gibi adına tatil denilen bir şeyler yaşar ailesiyle. Özel otomobilde ayak şişirmece, eklem ağrıtmaca, üzerinden tır geçmişe benzemece demek; tatil kelimesinin yerine daha uygun düşer bu durumda.

Aile yani çocuklar ve mağdur eş yarısı yollarda geçen 4 tam günün sonunda eve döndüklerinde; eşe dosta "5 yıldızlı otelde tatil yaptık. Üstelik tam pansiyondu." diyerek övünme yoluyla yarısı yolda geçen günlerin tatil olduğuna kendilerini de inandırırlar. Ne zaman ki adam ve kadın boşanırlar, adam her ne hikmetse istediği uzunlukta yurtiçi ve yurtdışı gezilere yalnız çıkmaya başlar.

Sebep-sonuç ilişkisi düşünüldüğünde akla adamın yoğun iş temposu olduğu dönemlerin sebebinin mutfak masrafları olduğu sonucu gelebilir sanırım. Zavallı adam yıllarca yorulmuş ve gerçek bir tatili hak etmiştir.

YAZAN: Kendi yaşadığını başkasınınmış gibi anlatıp evliliğinde yaşadığı her saçmalığa uygun bir bahane yaratıp kendini teselli eden BEN.

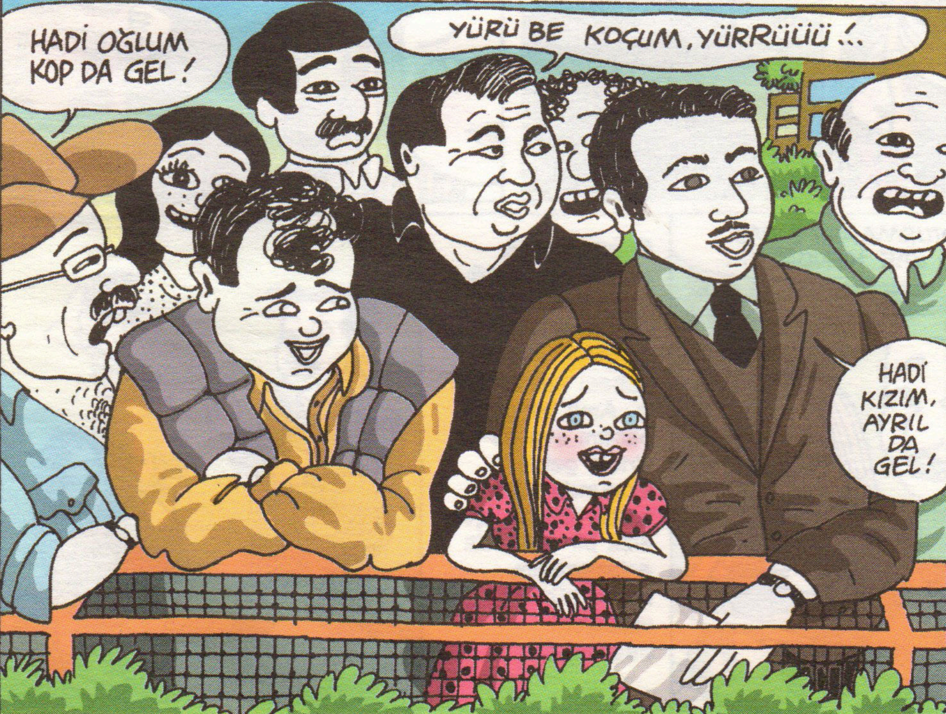
İnci Öztürk

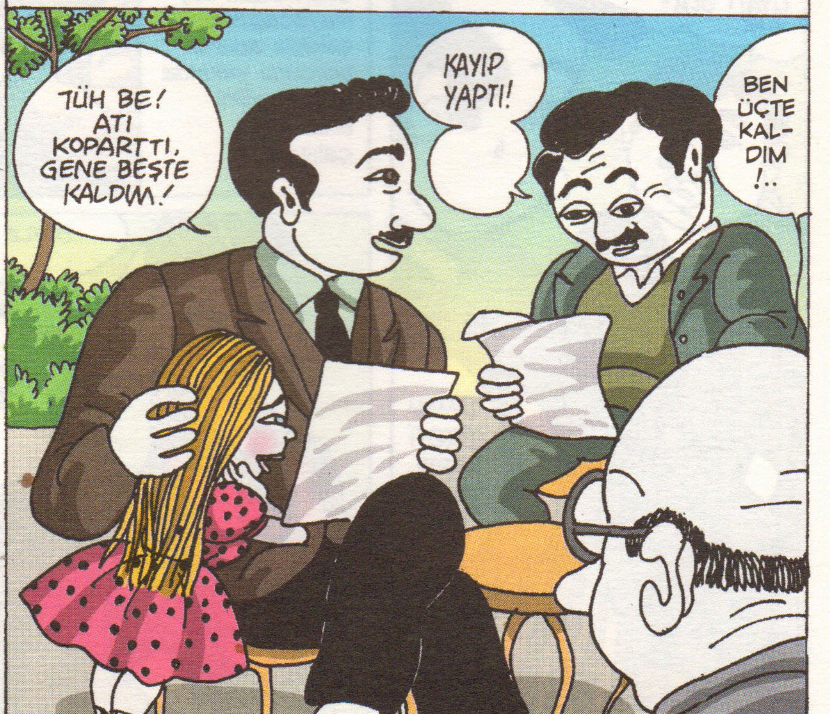
ATLARA FISILDAYAN BABAM

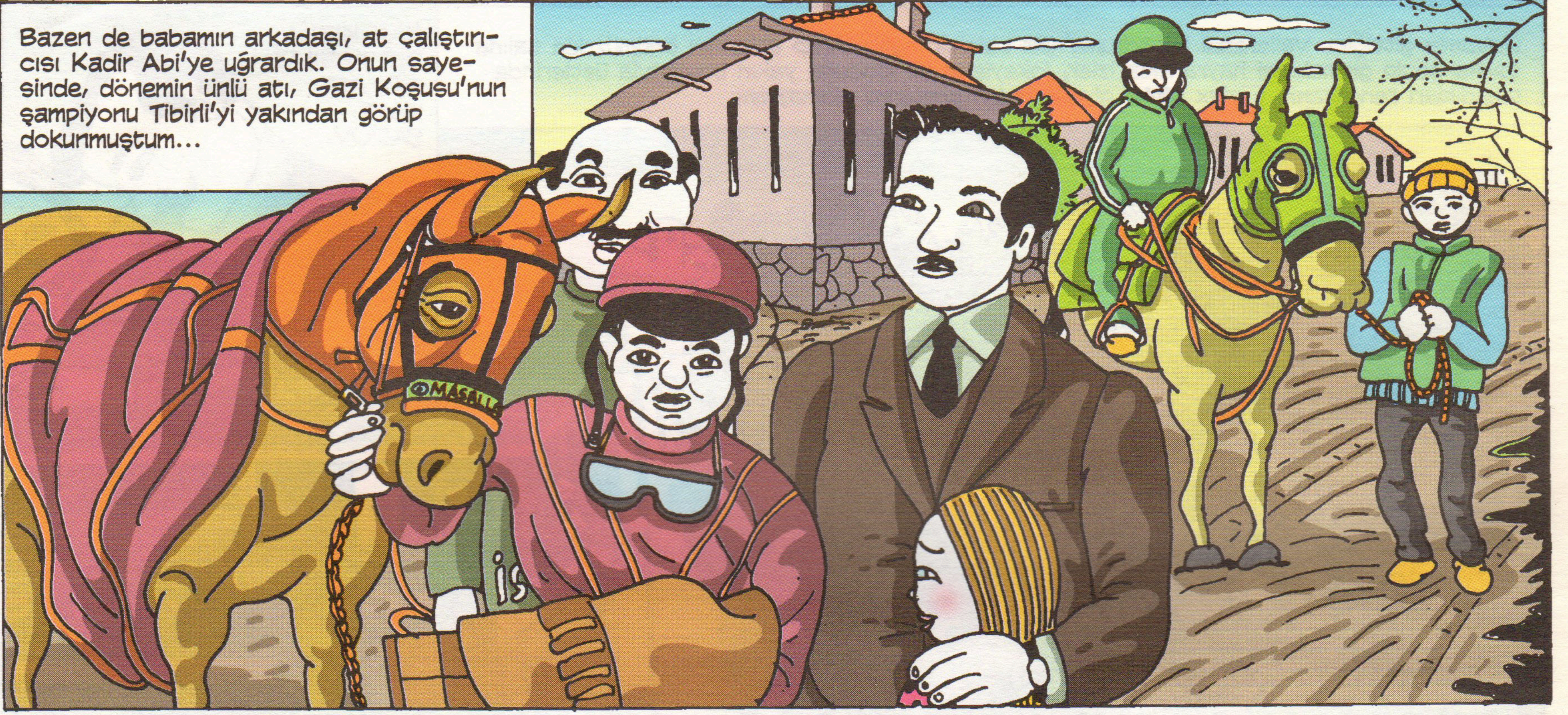
RAMİZE ERER

ramizeerer@hotmail.com

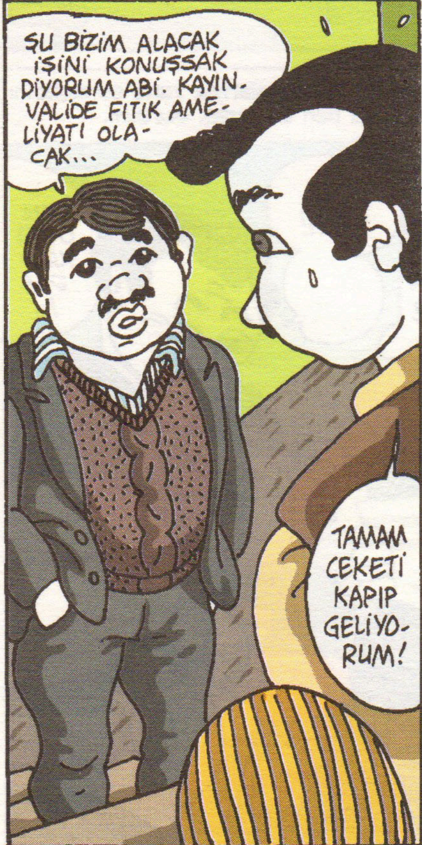
Babam, benim uğur getireceğimi düşünüp tahminimi sorardı.

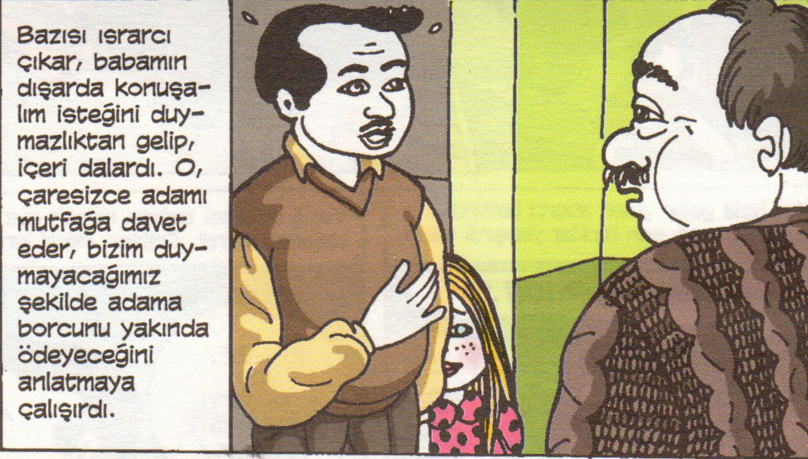
TİBİRLİ'Yİ YAZ BABA...

VAYT ŞADOV, TİBİRLİ, HAFİYE, ERBATUR...

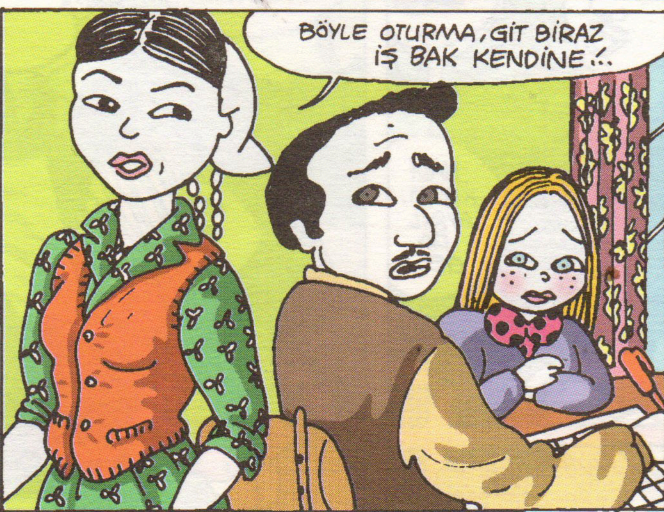

İşsiz kaldığı zamanlardı ve etrafa çok borçlanmıştı... Alacaklıların biri gelip, biri gidiyordu.

Babamın çok ganyan oynadığı, anneminse çok kızgın olduğu günlerdi, evin neşesi kalmamıştı. Ama bir gece babam eve sevinçle geldi. Sonunda Altılı'yı tutturmuştu. İşte size bir sayfada anlatacağım, benim büyük maceram başlamıştı.

Akşamsefası

Altılı'yı tutturduğunu, babamın bütün alacaklıları öğrenmişti. Onlara yakalanmaktan korkan babam, şöyle bir plan yaptı. Gidip parayı ben alacaktım.

Evimiz Hipodrom'a çok yakındı. Onunla birlikte yola çıktık. Çırpıcı Çayırı'ndan geçtik. Babamın korktuğu gibi, kimseyle karşılaşmadık. Çayırda okulu kırıp gelen liseliler vardı sadece.

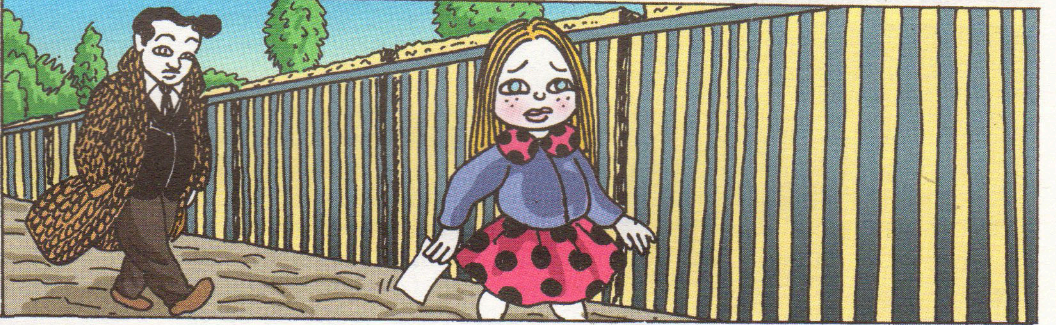

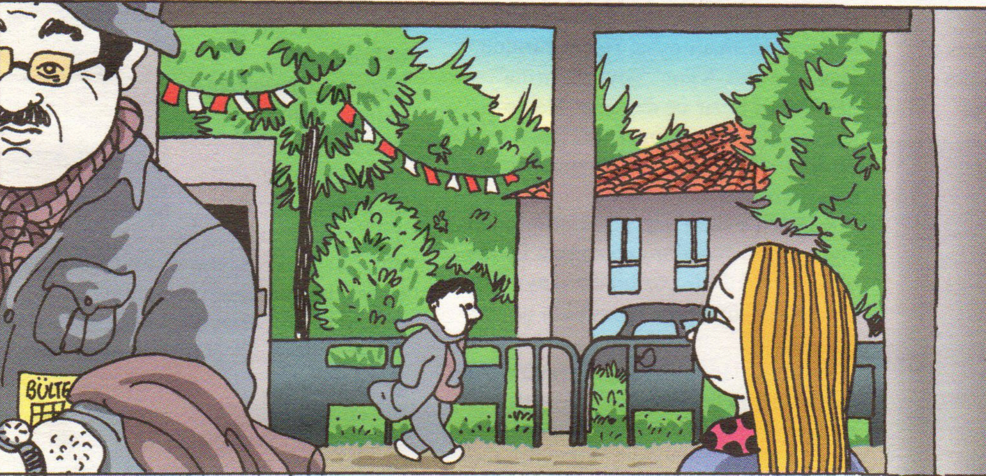
BEN BURDA BEKLİYCEM SENİ!..

Bundan sonra yoluma tek başıma devam etmeliydim. Ailenin bütün sorumluluğunu omuzlarımda hissediyordum...

MERAK ETME BABA... BEN YAPARIM.

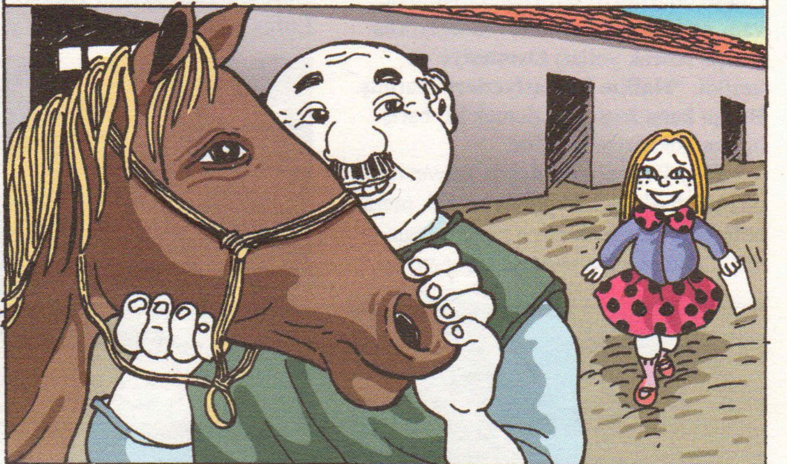
Babam dayanamayıp tekrar peşimden gelmişti. Uzaktan takip etti beni, onun varlığı güven veriyordu bana...

Bu takip Hipodrom'un kapısında bitti. Bundan sonrasını tek başıma halletmem gerekiyordu. Önce gidip Kadir Abi'yi bulacaktım...

İşte Kadir Abi beni bekliyor. Bu seferde meşhur İngiliz atını hazırlıyor. Adını bir türlü doğru telaffuz edemediğim Vayt Şadov bu. Heyecanlanıyorum...

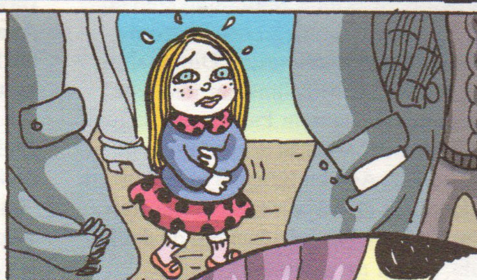

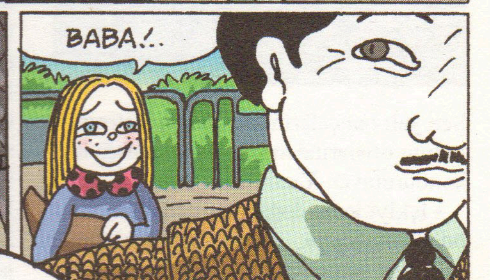

Onunla vezneye gidiyoruz. Veznedara durumu anlatıyor. Adam espirileryaparak tomar, tomar paraları uzatıyor bana...

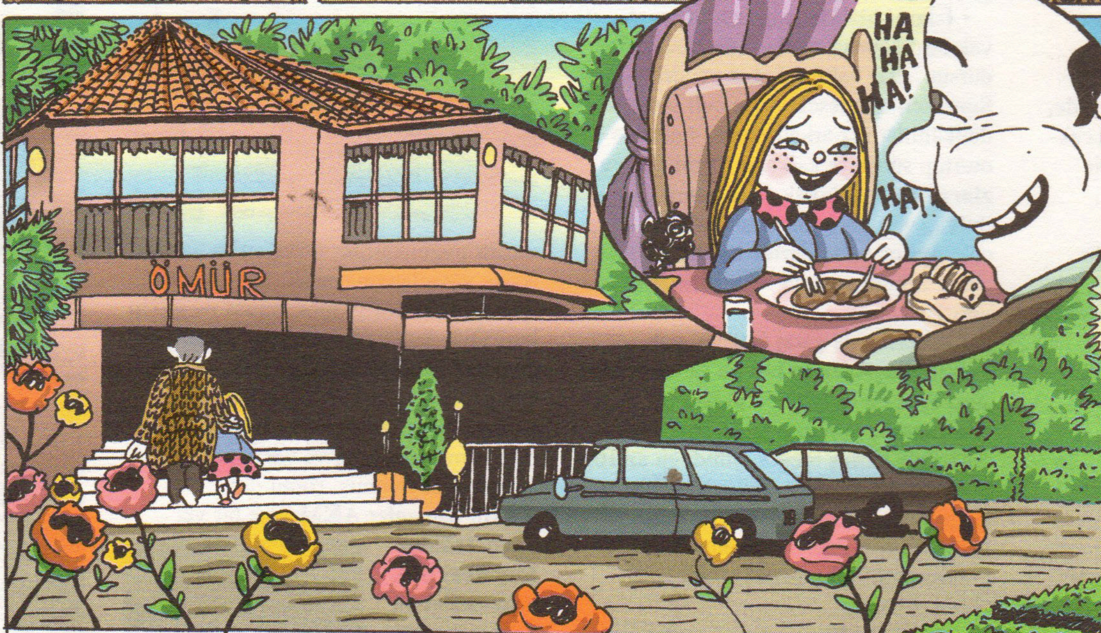

Zarfa konmuş paraları hırkamın altına saklıyorum, kimseye görünmeden Hipodrom'u terkediyorum.

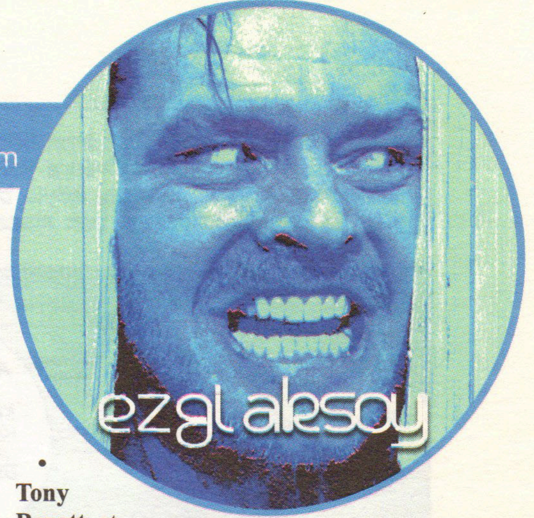

İlk gençlik yıllarınızda rahatlıkla babanızdan bahsedemediyseniz, her "baba" deyişinizde boğazınıza birşeyler düğümlendi, gözleriniz dolduysa benim gibi eğer, inanın bana bu babanız sizi, siz küçük bir çocukken çok üzdüğü için değil, çok güldürdüğü içindir.

Babam beni o zamanın ünlü restoranı Ömür'e götürüyor. Neşesi gelen babam, o gün çok güldürüyor beni...

aksoyezgi@gmail.com

• Yaşayan son ozanlardan, gönül adamı **Neşet Ertaş**, yalan dünyadan göçtü gitti... En son dedem öldüğünde böylesi bir sızı hissetmiştim. Meğer türküler ne çok yer ediyormuş insan

yüreğinde, kimyasında, her-bir-şey-lerinde. "Neşet Dede"; biz senden razıyız da, sen bizden razı mıydın orası belli değil...

• Vicdani redçi **Halil Savda** Uludere'den Ankara'ya barış için yola çıktı. Yolda ona katılanlar oldu.

Günlerdir yürüyorlar. Dağ, bayır, ova, vadi demeden adım adım yaklaşıyorlar barışa. Ancak yolları **Osmaniye**'de kesildi. **"Halkın hassasiyetleri"** varmış. Barışa karşı hassaslar demek ki; barış onlara dokanıyor heralde.

• **Enis Berberoğlu** dağda kahvesiyle poz verdiydi ya... O pozda en çok merak ettiğim, kenarda duran o zavallı uzun vazo oldu. Amma yadırgamıştır yerini.

Sen yalı bahçelerinden, medya patronlarının ofislerinden çık; Allahın dağına konduruluver. Yazık lan!

• İçkiyi içen, doğalgazı kullanan ödeyecekmiş ya... Gönül istiyor ki tüm başımıza gelen bu abzürtlükleri de oyları verenler çeksin. Ama nedense orada hesap tam tersi oluyor...

• Başbakan açıklamış; mahkumlar eşleri ile cezaevinden başka bir yerde, bir odada 24 saat beraber kalabileceklermiş. Gerçekten de çok güzel bir karar. Yalnız bunun çıkan cezaevi isyanlarına, intiharlara ve diğer eziyetlere verilen tek cevap olması biraz insanın canını sıkıyor.

• Burası Abzürdistan. **"Herkes bebek doğar"** diye slogan attıkları için yargılananlara ekelesermiş beraat çıkmadı. Keşke sonuna ekleselermiş sloganın: **"Türkler hariç..."**

• Oyun oynarken patlamada ölen 14 yaşındaki **Ceylan Önkol** davası ise hala açılamadı. Ne olarak doğdu bilinmez, ama küçücük masum bir çocuk olarak öldü. Dünyayı tanımadan, masumiyetini de aldı yanında götürdü. Belki

buralar bunun için bu kadar hoyrat kaldı, kim bilir...

• **Zirve Yayınevi** davasında konuşan sanıklar **"5 saf genç birbirimizi gaza getirdik"** demişler. Vay be... Ne dediler birbirlerine bu Allahın safları acaba; "yau gelin bugün felekten bi gün çalalım sizinle. Şurada bi yayınevi vardı Hıristiyan. Artık ben deyim Filistin askısı, sen de falaka... En olmadı boğazlarını keseriz aga!"

• **Gaziantep**'te bir okulda kapıcı çocukları bir sınıfta, zengin çocukları bir sınıfta, öğretmen çocukları bir sınıfta toplanmış. **Yetmez ama evet!** Ama kast sisteminin yetersiz olduğu görüşündeyim. O sınıflar da kendi içinde bölünsün. Mesela aşağı Antepliler sol tarafta, yukarı Antepliler sağ tarafta oturtulsun... Hey gidi hey! Ben öğretmen çocuğuyum. Benim kuşağımdan öğretmen çocuklarının eğitim hayatları hep sorunlu olmuştur; çünkü okullarda zılgıtı önce öğretmen çocukları yemiştir hep. Diğer öğrencilerin gücüne gitmesin diye...

• Şu Müslümanlara hakaret eden **"Müslümanların Masumiyeti"** filmi var ya... Youtube'a baktım filmi 6 milyon kişi izlemiş. Lan Ortadoğu'da tüm o gümbürtüyü çıkaran sadece altı milyon mu (tabi izleyenlerin tamamının Ortadoğu'dan olduğunu varsayarsak)? Nasıl bir gaza geliştir lan bu! Keşke Libya'ya da **Angelina Jolie**'yi yol-

lasalardı. Dünya barışını Angelina getirecek ya, Libya'dan başlardı.

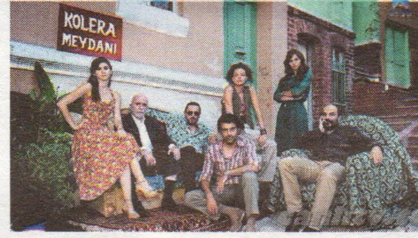
• Bu Müslümanların Masumiyeti tartışılırken aklıma geldi; dünyanın en büyük tabusu din değil bence. İroni olsun diye söylemiyorum. Dinin tabuluğuna bir tek Müslümanlar inanıyor. Oysa misal bugünün Pazartesi olduğuna ve herkesin çalışmak zorunda olduğuna ise herkes. Asıl bu tartışmaya açık değil. **Dünyanın en büyük tabusu kapitalizmdir** yani. Bir arkadaşımın da dediği gibi; **hayat ne garip lan!**

• **İslami bisiklet** yapılsın bence de, vaktidir. Namaz saatlarinde zıbank diye dursun, iftar vaktini haber versin. Sonraacıma mesela, öyle evli olmayan delikanlılar kız arkadaşlarını önlerine oturtup sürmeye kalkarsa **"bree deyyuzlarr"** diyerek kötek falan atsın. Çok ihtiyaç var; derin bir boşluğu dolduracak. Ayrıca belki ileride kurulacak olan ahlak zabıtalarına da bu bisikletlerde verirler...

• Amerika'da garaj satışları çok meşhurdur. Adamın biri bu satışlarda bir sürü eşya ile birlikte 50 dolara bir de tablo satmış. Lakin o tablo ünlü ressam **Renoir**'e aitmiş meğer. Şimdi en az 100 bin dolara satılacağı söyleniyor. İlk satışı yapan adam sanat tarihi dersi almış olsaydı işte, o 100 bini kendi götürecekti. Aslında çok acıklı lan! Harbi diyorum.

• **Vladimir Franz**, Çek Cumhuriyeti başkanlık seçimlerinde aday olmuş. Görüp görebileceği en renkli siyasetçisi

Kamer Genç olan bir ülkeyiz biz. Bazen sırf böyle atraksiyonlar için yurtdışında yaşayasım geliyor yemin ediyorum.

• İçişleri bakanının son incisi: **"Dindar adamdan dünyaya zarar gelmez"** buyurmuş kendisi.

Afganistan'da okula gitmek isteyen kız çocuklarını kurşuna dizen taliban, Sivas katliamını yapanlar, Irak'ta diğer mezhepten insanları öldürmek için canlı bomba olanlar falan bunlar hep **Pagan** zaten, değil mi? Kafirler yani.. Ya da bunlar "zarar"dan sayılmıyor olabilir tağbi.

• Star Tv'nin yeni dizisi **Ağır Roman Yeni Dünya**. Şöyle bir göz attım diziye. Kentsel dönüşüme savaş açıyor **Kolera** sakinleri. Tarlabaşı'nda bir tane bile Koleralı kalmadı oysa. Hepsi sürüldü, uzaklaştırıldı. Kent, "soylulaştırma" harekatına hazır ve de nazır. Neyin tatavasını yapıyorsunuz siz? Sizin ağzınızı yerim ben; bu zamana kadar neredeydiniz?

• Türkiye'deki dizi senaristlerinden çok iyi politikacılar çıkacağına inanıyorum. Çünkü bir çözümsüz olayı alıp bin çözümsüz olaya kolaylıkla çevirebiliyorlar.

• Karıncalar, baskı altına alındıklarında ya da köleleştirildiklerinde isyan başlatıyormuş. Baya bildiğin gerilla savaşı gibi eylemlerde bulunuyorlarmış. Aklıma **Yılanların Öcü** geldi. "Pısma Bayram! Pısma! Yılanlar bile öc alıyor Bayram!" diye bağırır ya Bayram'ın Anası. Sonra da düşündüm; ya biz de birilerinin üzerinde inceleme yaptığı karıncalarsak?

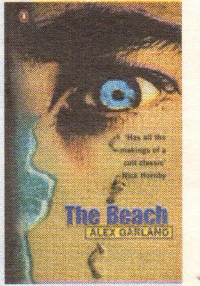
• **Bianet** yazarlarından **Füsun Erdoğan**'a, **"gereksiz yere marş söylemek"** gibi bir suçtan iki ay boyunca **"haberleşme ve iletişim araçlarından yoksun bırakma veya kısıtlama"** cezası verilmiş. Yani Füsun Erdoğan'a iki ay

sansür uygulanacak; Erdoğan'ın yazıları iki ay yayınlanamayacak. Vay be... Bir arkadaşımın dediği gibi; **hayat ne garip lan!** Öyle kıçınızdan neden uydurmayın marş söylemek için. İzin verilirse söylersiniz, kime sordunuz? Bu arada, gereksiz yere denen marş, hayata dönüş operasyonunda ölen ve yaralananlar anılırken söylenmiş. Hemi de!

• Bir zamanlar **AKM** diye bir yer vardı **Taksim Meydanı**'nda, hani tadilat mı ne yapılacaktı. Sahi ne oldu ona?

• **Tony Benett**, et giyen kadın **Lady Gaga** için **"müziğin Picasso'su"** demiş.

Bayılıyorum şu Lady Gaga'ya über-sanatçı muamelesi yapanlara. Ya siz saf mısınız gerçekten, yoksa tipiniz mi öyle? Nedir Gaga'nın Picasso'luğu allasen?

• Geçen gün neyşınıl ceografik izliyorum. **Norveç**'te bir kasabayı gösteriyor. Halk stres atmak için resim kurslarına katılıyormuş, korolarda şarkılar söylüyormuş, herkesin bir hobisi varmış... Ne stresiniz var ki lan sizin! **Hayat size güzel ovlum.** Böyle şeylerle karşılaştıkça aklıma **Alex Garland**'ın **The Beach** romanı geliyor. Sakatların, kavgacıların ve diğer tüm huzursuzlukların dışarıda bırakıldığı ve uyuşturucu mafyası tarafından korunan harika bir kumsalda yaşanan ütopya... Hayat diyorum; çok garip çoook...

• Anne karnında beyin daha büyükmüş. Demek ki hayata beyin sahibi olarak başlayıp beyinsiz olarak bitiriyoruz. Ben demiyorum, bilim diyor.

• Marsa **"merak"** adında bir robot gönderdiler ya... Marsın dağını taşını fotoğraflayıp bize yolluyor hani. Ben de hep merak etmişimdir; böyle girişimlerin birinde içi Merihlilerle dolu kocaman bir şehir fotoğrafı yollasa naparız acaba?

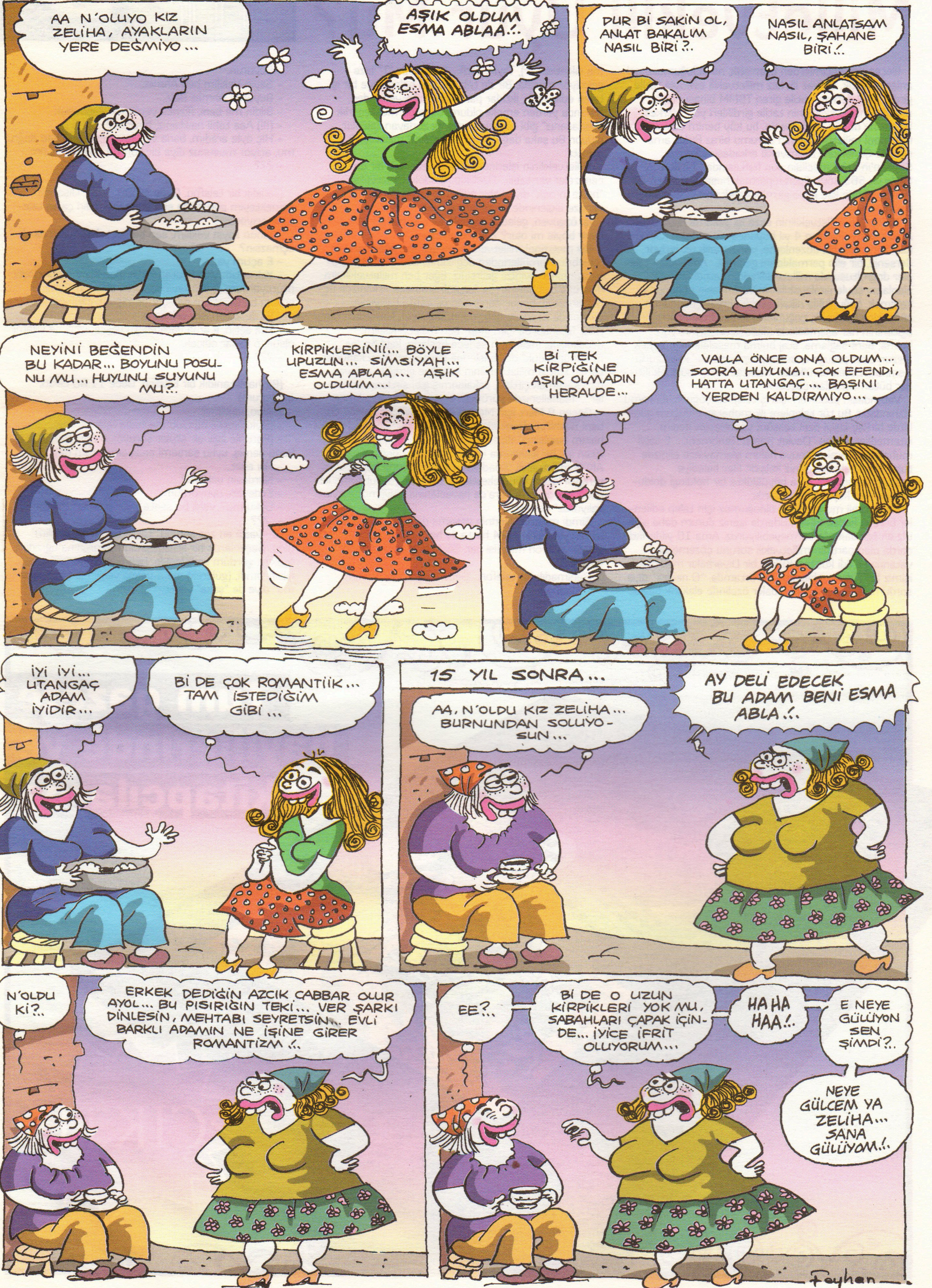
• Bazen öyle rüyalar görüyorum ki **Hollywood** filmleri halt etsin. Gece uyanıyorum ama not almaya üşeniyorum. Sabah da unutuyorum. Halbuki birini not etseydim bilimkurgu edebiyatını baştan yazacaktım, ama çok tembel bi insanım netekim.

• Geçen gün rüyamda Başbakanın feysbuk hesabı açtığını gördüm. Bütün Türkiye vatandaşlarını ekliyordu ve herkesin paylaşımlarına yorum yapıyordu, müdahale ediyordu... Neyse ki rüyaymış diyerek uyandım. Demek ki bunlar hakkaten iyi günlerimizmiş.

Akşamsefası

Ne oluyor da öyle oluyor

feyhan güver

Milletvekili Uyur Mu?

Geçen yaz seçimlerden çıkmıştık, ne olduğumuzu pek anlamamıştık. Bu yaz ilk kez milletvekili sıfatıyla tatile girdik. Tatil derken, tatile giren TBMM binası oluyor aslında, milletvekillerinin tatile girdikleri yok. Herkes bölgesine dönüp o köy senin, bu köy benim dolaştı. Biz metropol milletvekillerinin durumu biraz farklı, ama mesela Çanakkale milletvekili arkadaşım Serdar Soydan'ın daha meclisin son haftasında "12 ilçe, 22 belde ve 565 köy" diyerek parmak hesabı yapıp tatilin 3 ayını günde kaç köye gitmek gerek diye hesapladığını hatırlıyorum.

Türkiye'de milletvekilinin esas işi yasama faaliyetleri. Ama milletvekilinden 4 yıl boyunca vatandaşın kaçta kaçı kanun teklifi, düzenleme, yönetmelik vs. istiyor derseniz, bir elin parmaklarını geçmez. Ama gelen talepler doğrultusunda milletvekillerinin temel faaliyet alanlarını şöyle sıralayabilirim: Vatandaşın düğününe katılmak, çoğunlukla nikah şahidi olmak, çocuğunun sünnetine katılmak, çoğunlukla kirve olmak, çocuğun eğitiminin her aşamasında okula yerleştirme, yurt bulma, burs sağlama, staj bulma meselelerini çözmek. Mezun olan çocuğa iş bulmaya çalışmak – ki en zorlu kısmı bu. Zaten bu ülkede "herkese bir iş" bulacak iktidar bütün sorunları çözecek.

Vatandaşın çocukları için iş talepleri çoğunlukla kamu alanındadır. Bu tür taleplere ilk muhatap olduğum günlerde birkaç kişiyi özel sektöre yönelteyim dedim, istemediler. Ah bu "Devlet Kapısı" fenomeni... E tabii muhalefet olarak kamuya hakim olamayınca elinizde topu topu belediyeleriniz kalıyor. Her belediye başkanının önünde orta büyüklükte bir holdingi dolduracak insan kaynağı cv'si vardır.

Bizler tabii muhalefette olduğumuz için talep edilenler buraya kadar. Eğer iktidarda iseniz durum daha ağır. Biz en azından söz vermeyebiliyoruz. Ama 10 yıldır iktidarda olan partinin milletvekili sorunu çözemezse vatandaş ciddi küser. AKP'nin bir Diyarbakır milletvekili işimiz İETT diye anlatmıştı bir ortamda. "O nedir?" diye sordum. İş, Elektrik (Diyarbakır özelinde elektrik bağlatma sıkıntısı var), Tayin, Terfi... Bu son iki "T" bize gelmiyor mesela. Bir de tabii bizden belediyede bir iş talep ediliyorsa, iktidar partisinin milletvekilinden, "falanca yerden emekli oldum, bana bir müsteşarlık ayarlasanız" gibi tevazu sınırlarını zorlayan talepler oluyor. Bu şaka değil, bunu da bir AKP milletvekili anlattı.

Milletvekilinin işlerinden devam edersek bir de cenazeler var tabii... Özellikle Anadolu milletvekilliğinde "halka inmek" diye tabir edilen faaliyet alanı düğün-cenaze ekseninde böyle seyrediyor.

İş, özgüven, gelecek sorunlarını çözmüş bir ülkede bu seyir böyle mi olur? Zannetmiyorum.

Biz metropol milletvekillerine gelince, eğer partinin "celebrity" profillerinden değilseniz, havaalanında arabanıza biner, evinize gelirsiniz. Eğer ben milletvekiliyim diye bas bas bağıran bir janjanlı arabanız, arkanızda üç-beş koruma, birkaç danışman ve çanta taşıyıcısı, yakanızda rozet ile dolaşmıyorsanız pek kimse sizi tanımaz. İstanbul'da içeri girip "ben milletvekiliyim" dediğinizde, insanların sadece başlarını kaldırıp "iyi memnun olduk" deyip işlerine devam ettikleri kahveler vardır. Hatta milletvekilinin kahveye girdiğini anlayan bazı kaçamak çiftleri, yakalanmış gibi sırtlarını dönerler... Mahallenizde yürürken esnaf pek dışarı çıkmaz.

Geçen 8 Mart için Manisa milletvekilimiz Sakine Öz, beni Salihli'ye davet etmişti. Yolda yürürken "ooo vekil hanım nasılsınız" diye kapılara çıkan esnaf, insanda içten içe bir kıskanma hissi yaratmıyor değil. Yine bir AKP'li milletvekili "Anadolu milletvekillerine büyükşehir terapisi lazım. Memleketten kırmızı halı, davul zurna ile gönderiliyoruz; Ankara'da havaalanına indiğimizde öyle kalıyoruz" demişti.

Şimdi milletvekillerinin yasama dışındaki bu görevlerinin yanı sıra, 7/24 hatta iki hat kullananlar için 7/48 gibi bir telefon mesaisi var. Şöyle ki (bunların hepsi yaşandı):

(Tanımadık bir telefon, Gece saat 11:00 civarı)

- Alaooo!
- Buyurun.
- Sayın Vekilim ben Ahmet...
- Buyurun Ahmet Bey...
- Bildin me beni, filanca yerde tokalaşmıştık...
- (!!!) Aaa tabii nasılsınız, hayırdır?
- Hiç öyle aradım, bana verdiğiniz cep telefonu doğru mu, açıyor musunuz diye bir kontrol edeyim dedim...
- ???

(Tanıdık bir telefon. Gece 11:00 civarı. Dışarıda yemekteyim gürültüde son anda fark edip çalan telefonu açıyorum)

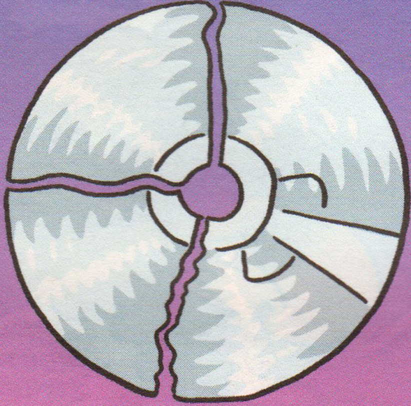
- Alooo sayın vekilim, sen benim telefonumu nasıl açmazsın?
- E açtım ya...
- Yok açtın. Vallahi utandırdın. Ben filanca arkadaşla oturuyordum (çakır keyif, içiyoruz aslında); vekilimi ararım bu saatte, o da açar demiştim, çaldı çaldı.
- İyi de açtım işte telefonu.
- Yok açtın, e ama vatandaşın vekile azcık da sitemi olsun, o kadar olacak.
- ???

(Bir hayli tanıdık bir telefon, Gece 11:00 civarı, uyuyorum)

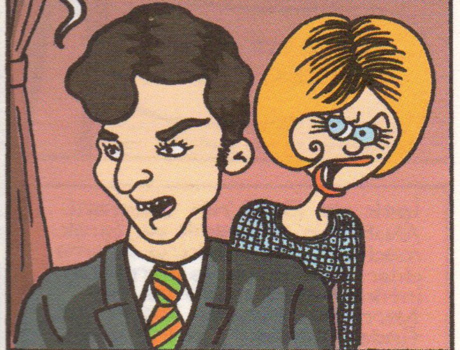
- Aloo, vekilim?
- (Uyku sersemi) Ooo merhaba falanca bey...
- (Parti ile ilgili bir şeyler soruyor, o onu demiş bu bunu demiş, uyku sersemi anlayamıyorum da)
- Hıı evet...
- Nerdesin vekilim?
- Evdeyim, uyuyordum.
- Uyku mu? Vekil bu saate uyur mu ya!
- ???

Bu yazın en zor sorusu "tatil yaptım mı vekilim" oldu. Geçenlerde bir arkadaşımın restoranına uğradım, "çok iyi gördüm seni Melda, hep yorgun görünüyordu, iyisin şimdi, (gülerek) ne o yoksa vekilimiz çalışmıyor mu" diye de "şaka" yaptı...

BAYANYANI
OFF SELÜLİTE BAK!..
Cilt 1
Tüm gazete bayiilerinde ve kitapçılarda
ÇIKTI

KIRIK CD
Zeki Müren
İpek Özsüslü

NİÇİN BAKTIN BANA ÖYLEE
DARGIN MISIN CANIM SÖYLEEE..
DURGUNSUN SULAR GİBİİİ..
İÇLİ KÖFTELER GİBİİİ...
PIT PIT

Zeki, İpek 'in piyano ve şan hocası, aynı zamanda nişanlısıydı...
NİŞANLI OLDUĞUMUZU BASINA NE ZAMAN AÇIKLAYACAKSIN ZEKİ?.. BARİ FEYSBUKTA İLİŞKİSİ VAR YAP DİYORUM, ONA DA HAYIR DİYORSUN...
ZAMANI GELİNCE SANA HER ŞEYİ AÇIKLIICIIM.. BİRAZ SABRET!..

BU HANIM KİM ZEKİ?!
MEMNUN OLDUM KÜÇÜK HANIM...
TALEBEM İPEK HANIM... NERMİN HANIM...
BEN DE... İYİ AKŞAMLAR HOCAM...

BEN BU KIZLARI İYİ BİLİRİM... BUGÜN HOCAM DERLER YARIN KOCAM!! AYAĞINI DENK AL ZEKİ!..
PEKİ NERMİN...

İpek de Nermin 'den kıllanmıştı... Üstelik Zeki 'nin ilişkilerini açıklamaya yanaşmaması tuz biber oluyordu. İpek 'in pesimist arkadaşı Oya 'nın dolduruşu manzaraya tüy dikiyordu...
KESİN BAŞKASI VAR KIZIM... BIRAK GİTSİN YAA.. SANA OĞLAN MI YOK, HEM SEN DAHA İYİLERİNE LAYIKSIN BENCE PANPA!..
?!

UZAT DUDAKLARINI!! MUCK MUCK ÖPEYİMM ÖPEYİMMM.. KOYNUNDAA SABAHLAYIP ÖLEYİMM ÖLEYİM...
ZEKİ, BU İŞ BÖLE YÜRMZ. RAHATLGN BENİ ÇILDIRTYR... ARTK BİTSN, DAHA FAZLA DAYANMCM. ÖPTM KİB...
BİP BİP BİP BİP BİP BİP
DING DONG
?!

OHHH ZEKİ!!
SANA HER ŞEYİ ANLATICIIM...

Meğerse Nermin Zeki 'yi okutmuş, zamanında burs vermiş... Karşılığında da hem Zeki 'nin bedenine sahip olmuş, hem de yurtdışına eroin çıkartmak için Zeki 'yi kullanmış. Zeki de bursu kesilmesin diye sesini çıkaramamış...
İNANDIN MI BANA?..
İNANMAZ MIYIM SIÇAN DİŞLİM, İNANDIM TABİ...

Zeki önce Feysbukta ilişkisi var yaptı... 600 kişi beğendi... Sonra da basın açıklamasıyla ilan etti nişanlandıklarını...

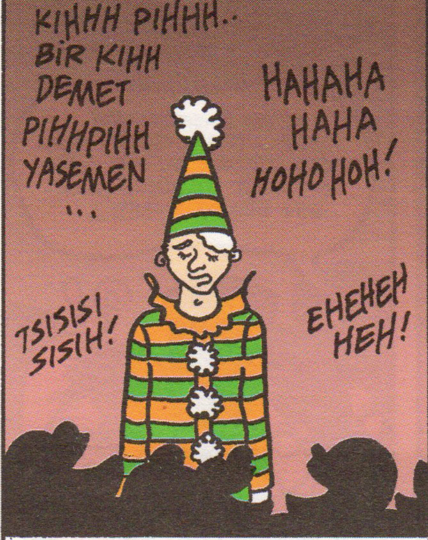

Kıskançlıktan çılgına dönen Nermin, Zeki'ye asit içirdi ve ses tellerini haşat etti...

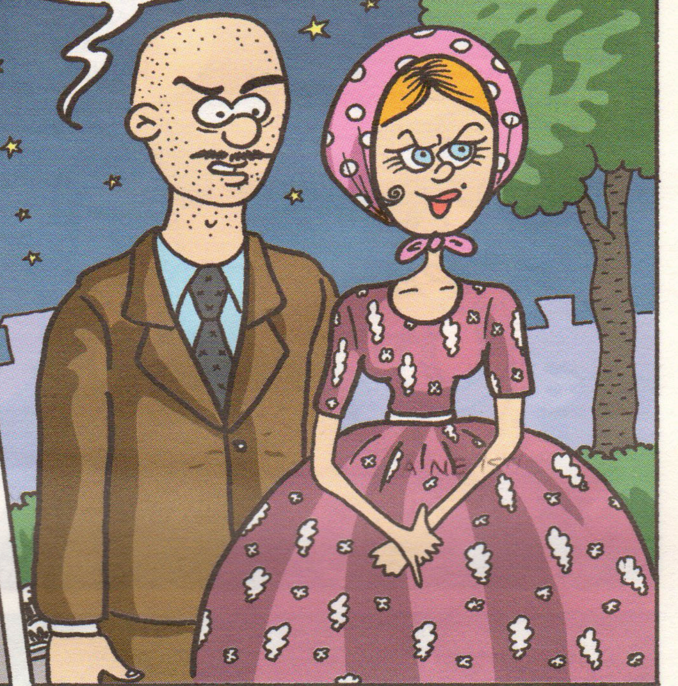
İpek ve Zeki'nin asistanı Muhittin aramadık yer bırakmadılar ancak Zeki'yi bulamadılar. Zeki o sırada Nermin'den intikam almaya gitmiş ve Nermin'i öldüren kocası tarafından cinayet üstüne yıkılmış. Ordan kaçan Zeki'nin aracı tam 8 takla atmış... Zeki ölmüş...

Meğerse Zeki ölmemiş, anadoluda gezici bir kumpanyanın eline düşmüş, çakma Zeki Müren olarak sahneye çıkarılıyormuş...

Fakat onu öldü zanneden İpek ve Muhittin, Zeki'nin 40 mevlüdünden dönerlerken...

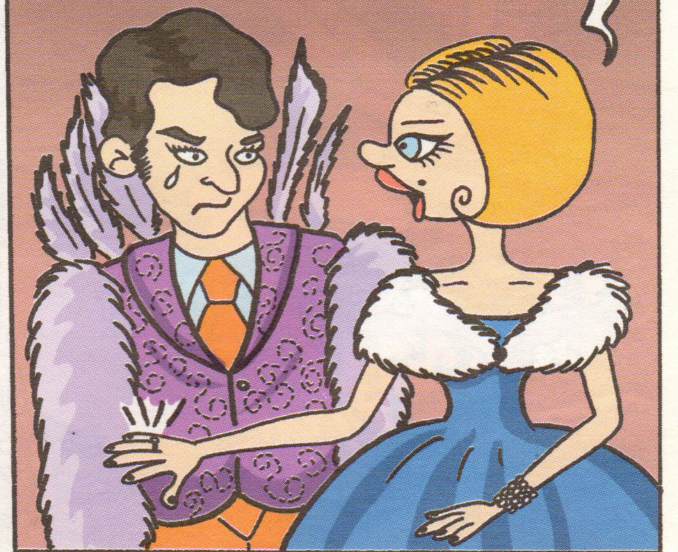

...Dedi... Bu arada Zeki kantoron çiçeği yağı içip ses tellerini düzeltti...

Muhittin'in teklifi İpek'in aklına yattı. 2 daireyi de İpek'in üstüne yapacaktı. Ayrıca İpek'in yüzündeki beni aldırabilmek için ameliyat olması, bunun için de sigorta gerekiyordu. Nişanlanmışlardı. İpek o gece Carnegie Hall'de ilk konserini verecekti...

atilla atalay

Sıdıka

Kirli Topik

- Kedimiz Topik'i kirletmiş olabilirler Sıdıka. Aile meclisini toplamadan şu işi halledelim. Sen kapının önünden geçen Yayla Minibüsleri'ne binip bunu oralara bi yere bırak. İzini kaybettirsin, yoksa babangil piçaklar hayvanı....

- Haydaa... Bu da nerden çıktı anne. Bööle de bir iftira duymadım. Hayır açıkça "Ben sokak hayvanlarından tiskiniyorum, o tertemiz hijyen yuvası nezih sokaklarımızı kiletyollar, çoluğumuz var çocuğumuz var" filan diye ortalama bi laf et bari...

- Ortası kenarı mı kalmış kız. Biz de biliyoruz sokakların nezih felan olmadığını. Bi sürü "insan" kılığında deli dolanıyo... Damacanayla cinsi münasebete giren mi istersin, ördeğe uçkur çözen mi ararsın... Nah bugünkü gastede yazıyo 80 yaşında bi adam inek kirletmiş... Çoluk çocuğa musallat oldukları yetmiyo, hayvanatın peşine düştü şoğleşeğin evlatları. Lan gezegendeki canlı hayatı tek tek iğfal ediyo herifler be...

- Cansızlar da var, damacanayı unutmayalım...

- İyi tamam işte... Al götür Topiği... Ben o talebe oğlanlardan şüpheleniyorum, bekar bekar... Geçen o uzun saçlı olanı Topiğe börek veriyodu. Bir mes'ut yuva ortamı yok, hanım yok, üç çocuk yok, başlarına vuruyo zaar...

- Allah Allah... Ben de bu iki yüze hastayım ha... Hatırlatırlatırım anne, ördeğe tecavüz ettiği iddia edilen adam evli iki çocukluymuş, ineğe hallendiği söylenen Konyalı dede de 80 yaşında... Niyçün cümle sapığın genç ve bekar olduğu konusunda ısrarlısınız hâla...

- Çok konuşma kız. Sen daha kaç yaşındasın, ne bilicen? Kaç yıllık ırzın var... Şahsen ben atmış yıldır ırzımı koruyorum. Ben den iyi mi bilicen?

- Irzla naalakası var bunun anne ya? Damacananın ırzı mı var? Burada toplumsal bi hedef şaşırtma, iki yüzlülük, baskı ve cehaletten konuşuyoruz...

- Var tebi, herşeyin bi ırzı var. Öööle olmasa bu herifler "Bugün neyin ırzına geçsem acaba?" diye dolaşsınlar ki ortalıkta... Anam dediydi dersin, yakında Ayfon 5'in de ırzına geçerler. Okuruz haberini.

- Ehe... Doğru valla, şu anda çok yakından inceliyolar o telefonu.

- Yerini arıyolar işte. Irzını bulsunlar, hemen o cihaza da şeydecek sapıklar... Aramızda kalsın orta birdeyken ben abini elektrik süpürgesiyle yakalamıştım Sıdıka. Mahallenin itleri bunu kandırmışlar, bu da almış süpürgeyi evden saf saf onlara götürüyodu. Allahtan kapıda yakaladım, vantuzlaya vantuzlaya dövdüm süpürgeynen.

- Canım ne biliyosun belki lazımlı bişey için istediler süpürgeyi. Hemen niye vantuzla dövüyon ki çocuğu?

- Ööle diil işte o. O sırada mahallede herşeyi kirleten birileri vardı. Hiç unutmuyorum, televizyonun ikinci kanalı açıldı, ilk kez renkli yayına başladıydı. Gece eve girip Seniha Teyze'nlerin ikinci kanalına... Anla işte sen...

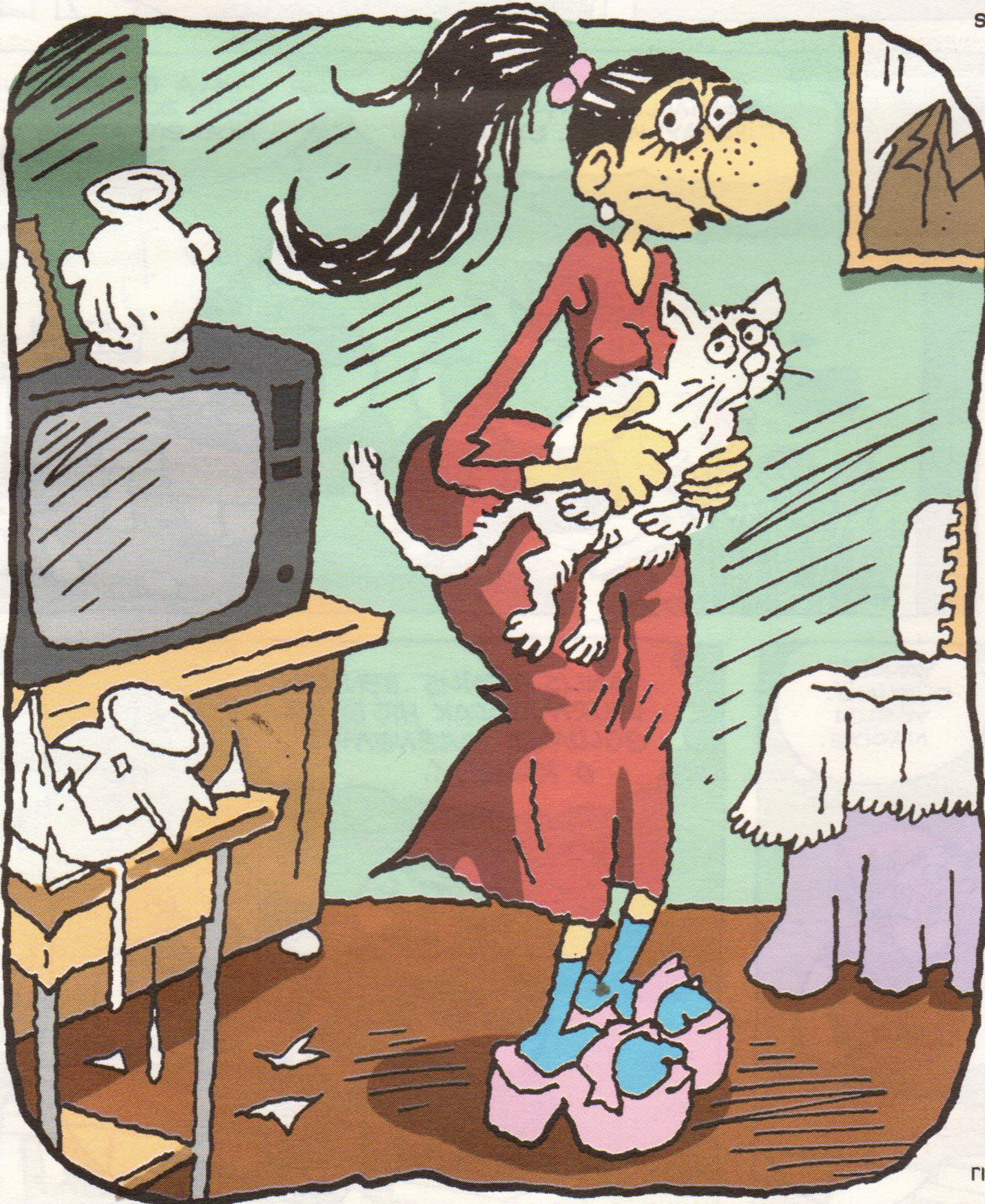
- Yuh...

- Daha kavun karpuza felan girmiyorum...

- Girme anne ya, kaldırma insanın midesini... "Nefesalsınyeterfili" diyolar bunların manyaklığına ama duhul ettikleri şeyin nefes alması da gerekmiyo...

- Bak, "duhul" deyince nası huysuzlandı Topik kaltağı... Al götür bu orostopiği Sıdıka, görmesin gözüm...

- Ayıp ama anne ya. Bööle davranıp Topiği kapı dışarı edersek bizim o insanlıktan çıkmış ayılardan ne farkımız kalıcak? Bunları düşünüp biz de mi yiycez kafayı? Ona buna iftira atmaya, herkesten herşeyden kuşkulanmaya mı başlıycaz? O zaman biz de hasta olmuşuz demektir. "Uçuruma çok bakarsan uçurum da sana bakar" yani...

- Uçurumu da şeyeder kız bunlar. Al götür şu kediyi...

- Hiç de biyere götürmüyorum işte... Benim odamda kalıcak Topik...

- Odanı kundaklattırma bize Sıdıka! Burası namıslı bir aile evi. Götür şunu dökmesin o kirletilmiş tüylerini burıya! Al şunu pisst... Hış... Hadordan! Günahkar!... Piss...

- Ya bırak anne ya tekmeleme hayvanı...

- Ah... Hanginiz çırmakladı lan beni... Öyle olsun Sıdıka, demek mes'ut aile ortamımız yerine o Orostopiği seçiyosun... Çıkın lan o odadan... Vallahi mahalleliyi toplar camı taşlatırım... Sıdıkağ... Sana diyorum kız! Sen bu kafayla daha çok evde kalırsın gerizekâ. "Bir esnaf koca bulayım, bir an evvel yuvamı kurup üç çocuğumu yapayım, TOKİ'me gireyim" diyeceğine, nerde kirletilmiş, efendime söyliyim, o yolun yolcusu olmuş yaratık, cisim felan varsa onlardan yana çıkıyo kaltak... Sıdıkağğğğ! Kız bak kibrit elimde, yeminle yakarım sizi.

Akşamsefası

Anasının Kuzusu

feyhan güver

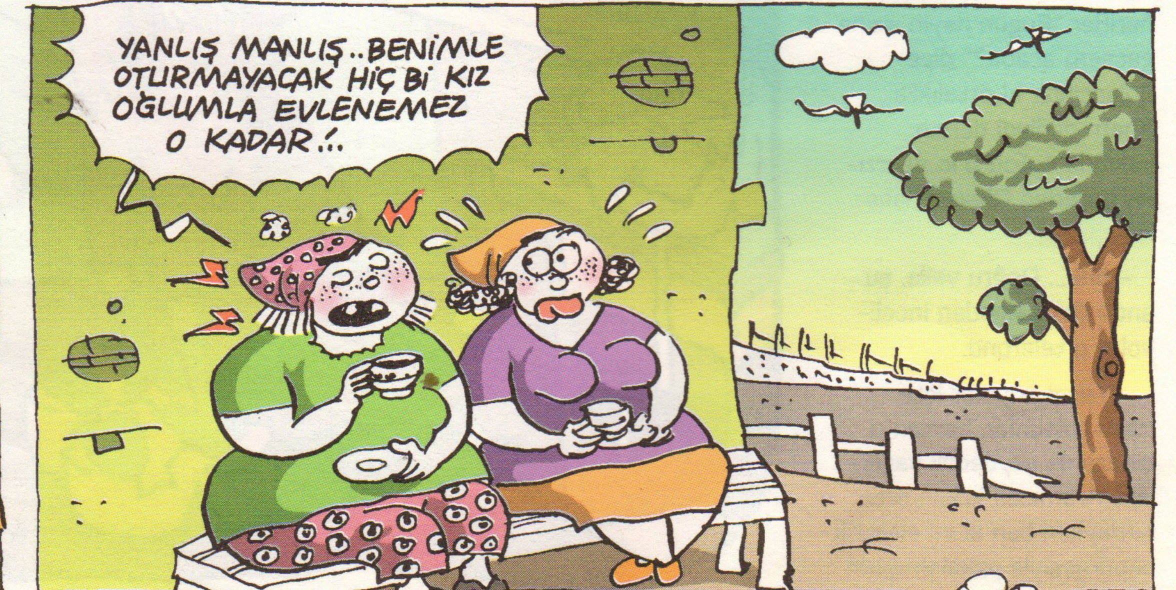

Akşamsefası

ÜÇ AY SONRA
AA, KIZ BU NE HAL BÖYLE ?..
OĞLUM EVLENİYO AYTEN... PAZARDAN IVIR ZIVIR ALDIM BİRAZ...
ÖZGE ÇEYİZ
NEVRESİM TAKIMI 2 KİŞİLİK

EE.. BULDUN MU İSTEDİĞİN GİBİ Bİ GELİN ?..
BULMASAM BU İŞ OLUR MUYDU AYOL ?

BEN TANIYOR MUYUM KIZI ?..
TANIRSIN TANIRSIN... HAMİDE'NİN EN KÜÇÜK KIZI...

HA, O MU ?.. İYİ... İYİ... GAYET İYİ...

NE O ŞİMDİ "GAYET İYİ" KIZ HAKKINDA BİŞEY Mİ DUYDUN YOKSA ?..
YOK CANIM NE DUYUCAM DA...
NE O ZAMAN ?

O KIZDA KAYNANA YANINDA OTURACAK GÖZ YOK...
VALLA İSTİYOSA... OĞLUM TERCİHİNİ BENDEN YANA KULLANIR... GÜVENİYOM BEN OĞLUMA ...
ÖZGE ÇEYİZ
NEVRESİM

DÜĞÜNDEN 5 GÜN SONRA
ÜHÜÜ!.. FIRK!.. BARİ Bİ AY BEKLESE-LERDİ AYTEEN!..
AMAAN, BOŞUNA ÜZÜLÜYON NACİYE... ŞİMDİKİ GENÇLER RAHATINA DÜŞKÜN... KIZMA GELİNİNE SENDEN AYRILDI DİYE...

BEN ONA DİİL KENDİ EŞŞEK OĞLUMA KIZIYORUM AYTEN!.. YİRMİBEŞ YILLIK ANA KUZUSU BİR HAFTADA OLDU KARI FİNOSU...
HA HA HAA... BOŞVER AYOL... DOĞANIN KANUNU BU!

RAHMETLİ NENEM DERDİ Kİ: "OĞULUN ANASINA SADAKATİ GELİN DUVAĞI AÇANA KADARDIR..." HA.. HA.. HAA!
İÇ ÇAYINI İÇ... BOŞVER HADİİİ!..

SON —

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

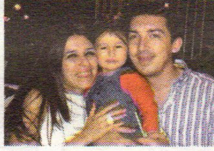
Foto: Feyhan Güver

Özlem Kantark

Foto: Ramize Erer

Arzu -Şule - Kaan

Foto: Feyhan Güver

Damla Aybat

Foto: Sibel Bozkurt

Hediye Demiray

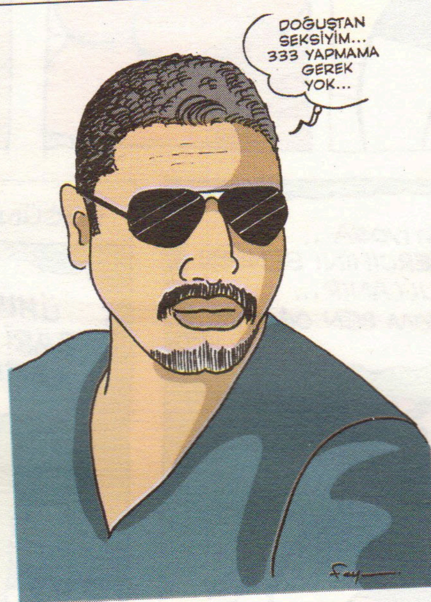

Foto: Feyhan Güver

Serkan Acar

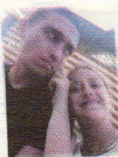
Foto: Zehra Ömeroğlu

Hediye - Deniz Demiray

Foto: Fatima Y.E.

Ateş - Hilal

Foto: Zehra Ömeroğlu

Hale - Doruk - Güneş Sezer

Foto: Feyhan Güver

Hilal Kenar

Akşamsefası

Foto: Sibel Bozkurt

Gizem Özşahin
Selin Akkaya

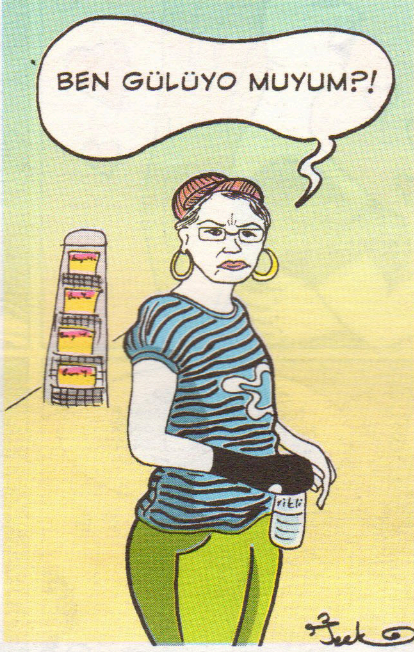

Foto: İpek Özsüslü

Eylem Genç

Foto: Elif Nurşad

Raziye İçoğlu - Elif Nurşad

4+4+4 NEYMİŞ YAAA?..
4 DİŞİ ÇIKANLARI MI ALIYORLARMIŞ OKULA?..

Foto: İpek Özsüslü

Deniz Tulan

Foto: Fatima Y.E.

İklim Eyşan Saka

Foto: Sibel Bozkurt

Özlem - Görkem

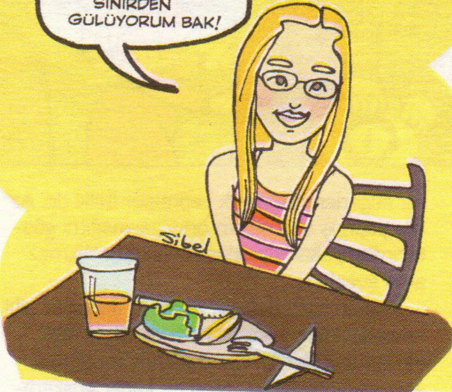

Foto: Sibel Bozkurt

Deniz Demiray

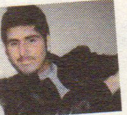
Foto: Zehra Ömeroğlu

Şükran - Hakan Seyis

Foto: Zehra Ömeroğlu

Volkan Canlı

Meltem Cumbul Kezbansa Ahmet Hakan Kimdir?

Ayşe Arman yazı dizisi için erkeklere sormuş, onlar da cevap vermişler kadınlar hakkındaki sorulara. Bu pek muhterem müzmin bekâr arkadaşlar, 30 yaş üstü kadınlarda evlilik histerisi olduğundan, "her selam verdikleri kadının kendileriyle evlenmek istediğinden" dem vurmuşlar. Bu tırnak içindeki ibareyi sosyal medyada en az on defa görmüşlüğüm vardır erkek insanların durum yazılarında. Röportaj verenlerden bir tanesi ne kadar "birey" olduğunu kanıtlamak adına şöyle demiş: "Rus kadınları birey olarak ayakta duruyorlar. Dostoyevski, Tolstoy okuyarak büyüyen kadınla bizim kadınlarımız bir olabilir mi?" Kendisinin birey olabilmiş olmasından anlıyoruz ki Rus edebiyatının ata babalarının külliyatını yutmuş bu ağabeyimiz. Rus kadınları daha güzel, daha seksi dese birey olduğunu ispat edemeyecek, başka bir damardan giriyor mevzuya. Taşradan İstanbul'a okumaya gelen iki kafadarın ilk rock bar macerası gibi: "oğlum kafanı salla da kıro zannetmesinler".

Dostoyevski yaşasaydı böyle bir muhabbete konu olmaktan gurur duyar mıydı bilinmez velakin cefakâr fedakar Anadolu kadınının birey olamamasının sebebi hemen kendini belli ediyor. Yaktın bizi Kemalettin Tuğcu!

Okuduklarımız ve izlediklerimiz karşı cinsle olan ilişkilerimizi çok etkilemekte kuşkusuz. Hele eski Türk filmlerinin hayatımızdaki etkisi fenadır. Yıllarca Kezban Paris'te filminin etkisi altında kalarak yetişmiş bir ırkın ahvadıyız. Kezban, sevdiği adam kendisini beğenmeyince Paris'e gider, örgülü saçlarını kestirir ve sarıya boyar, gardırobunu yeniler ve vatan toprağına ayak basarken artık tam bir leydi oluvermiştir. Bir de Emrah filmleri vardır ki buradaki esas oğlanla katarsis yaşayan adam hiç çekilmez, çünkü bütün tekstil atölyelerinde çalışan bütün kızların kendisini bir kurtuluş olarak gördüğünü zanneden patron oğludur kendisi, kızlar da evet tabii ki Kezban! Bütün kızlar o Kezban olarak tanımlanmayı tadacaktır bir gün. Dünya stan bile olsa her kadın bu arkadaşları kurtuluş olarak görüyor çünkü. O şekilde anlamak ister erkek kafası.

Yanında erkeği veya çocuğu olmadan kendini tanımlayamayan kadınlardan pek şikayetçi Ayşe Arman'a röportaj veren adamlar. Oysa bu elle tutulur hale gelmiş bir realitedir bekar kadınların yaşamında. Yanında bir erkek olmayan kadın lokantada tek başına bir masayı işgal ediyorsa-evet bunun adı erkek garson literatüründe işgaldir- ya telefonuyla oynar, ya da gazete filan okur. Öyle ya yalnız olduğuna göre göz göze gelmemesi gerekmektedir insanlarla. Zaten daha girişte o bildik soruyla sınanmıştır: "Kaç kişiyiz efendim?" Bilmem, nereden baksan bir yüz kişi varızdır herhalde. Birazdan iki otobüs yanaşacak lokantanın önüne, valenize haber edin. Bilmem ki "biz kaç kişiyiz?"

En aydınından en cahiline kadar kadın söz konusu olduğunda kafa yapısı aynı olan toplum, kadına yalnız yaşama şansı ve hakkı vermez. Kadın, yalnız yaşıyorsa komşu teyze onun eve kaçta kiminle geldiğini bilir. Perde arasından izlendiğini bilerek yaşar kadın.

Meltem Cumbul kendisinden 16 yaş küçük bir adamla evlenip, gazetecilerin "efendim istenmeyen gelin ilan edildiniz ne diyorsunuz?" Sorularından bunalıp da kameralara alyansını gösterince hem sübyancı hem Kezban oluverir, ikisini aynı anda olmayı başararak tarihe geçer. Kıvanç Tatlıtuğ'la görüntülenince hem hemcinsleri hem de karşı cins tarafından yine sübyancı ilan edilip hor görülür. Hemcinslerinin tepkileri belki kıskançlıktan kaynaklanıyor olabilir Kıvanç'ın mavi mi yeşil mi olduğu belli olmayan gözleri ve baklava dilimi kasları düşünüldüğünde. E erkeklere ne oluyor o zaman?

Ahmet Hakan, Meltem Cumbul'a der ki "Hollywood'lara heves etsen de, Amerikalarda okusan da içindeki Kezban'ı öldüremiyorsun". E kadın Amerika'da okudu geldi de siz bıraktığı yerde hatta daha gerisindeydiniz, ondandır belki. Kutsal aile yapısını, evliliği sosyal bir zorunluluk olarak dayatın kadına ondan sonra da vay niye alyansını gösterdin. Futbol maçlarında gol atan oyuncuların tribünlere koşarken alyanslarını öpmesi makbuldür. Futbolcunun zeki, çevik ve ahlaklı olduğunu gösterir bir harekettir ki bu, daha iyi top koşturabileceğini gösterir. Karıya kıza düşkün, sevişgen adam iyi futbol oynayamaz, tadımız kaçar sonra. Kimse ona niye alyansını gösterdin diye sormaz, o evine yuvasına bağlı beyefendi bir futbolcudur.

"Eğlence mekanından elele çıkan çift arabalarına binip evlerine gittiler" derken bile normalleştirme değil, bayağılaştırma yapılıyor kadın üzerinde medya eliyle. Meltem Cumbul ondan göstermiştir belki alyansını. Evlilik öyle bir sosyal zorunluluk haline getirilmiş ki, rock yıldızları bile evlenip pembe panjurlu evlerde oturuyorlar artık. İyi aile babaları gitarlarını parçalayarak aykırı şarkılar söylüyorlar. Kafamızı sallayalım da kıro zannetmesinler.

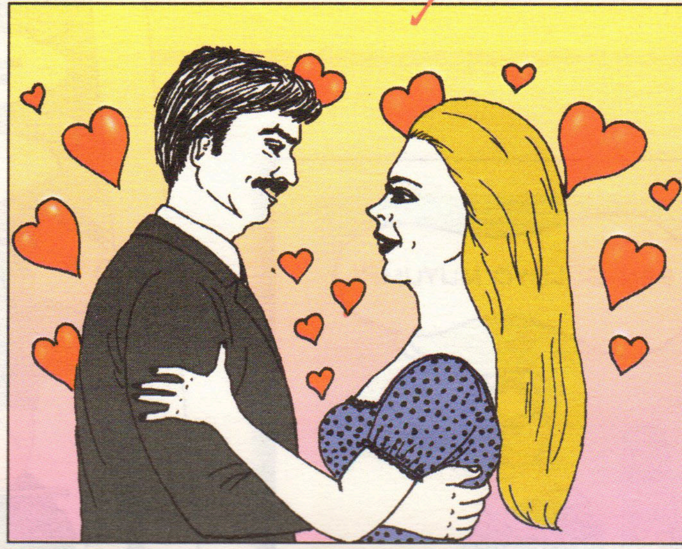
Kızcağızın beyaz eldivenleri ve kumaşından en az sekiz insan evladına şapka yapılabilecek boyutta bir beyaz şapkası bile yoktu o Fotoğrafta. O hareketle sizin kutsal sayıp dayattığınız değerlerinize nanik yapmıştır belki de. Az bile yapmış ben olsam orta parmağımı gösterirdim yakamdan düşesiniz diye. Yetmez ama evet!

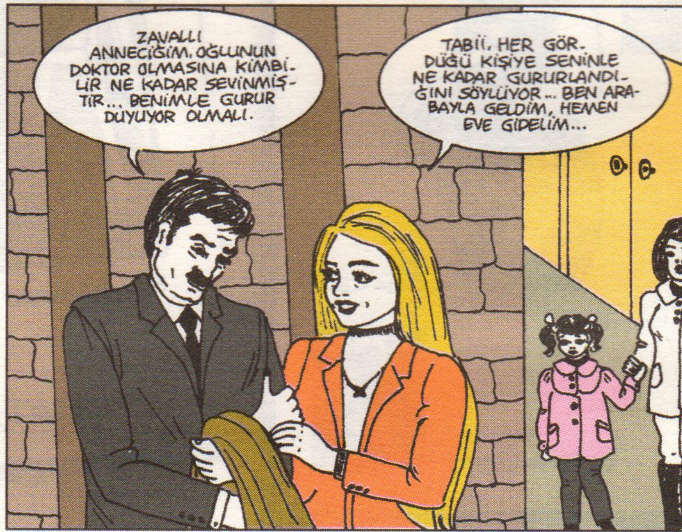
Kezban hem değişsindir, hem de eskisi gibi kalsındır. Hem kontes, hem de köylü kızı olsundur. Sokakta hanımefendi, mutfakta aşçı, yatakta fahişe. Neyi ne kadar göstereceğini de vereceğini de hep onlara sorsundur. Meltem Cumbul Kezbansa, Ahmet Hakan da –Ediz Hun kadar Avrupai bir tipi olmasa da– saçlarını kestirince ya da hafif makyaj yapınca Kezban'ı tanımayıp aşık olan esas oğlandır ve bütün esas oğlanlar gibi kadınlardan ne istediğini kendisi de bilmemektedir.

Ayşe Özer

İnsan bir defa sever

Nilgün Oya Özsüslü

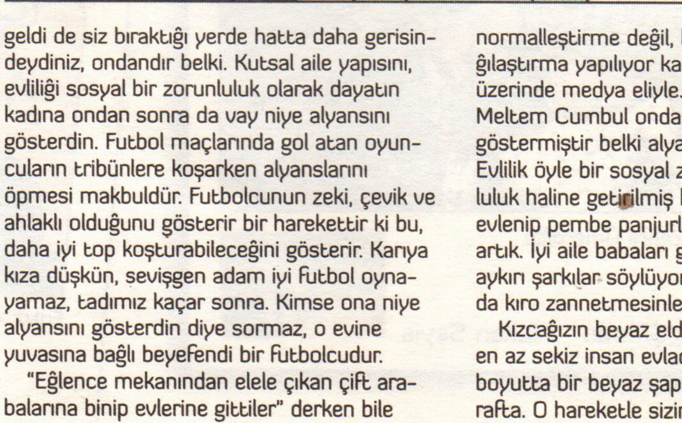

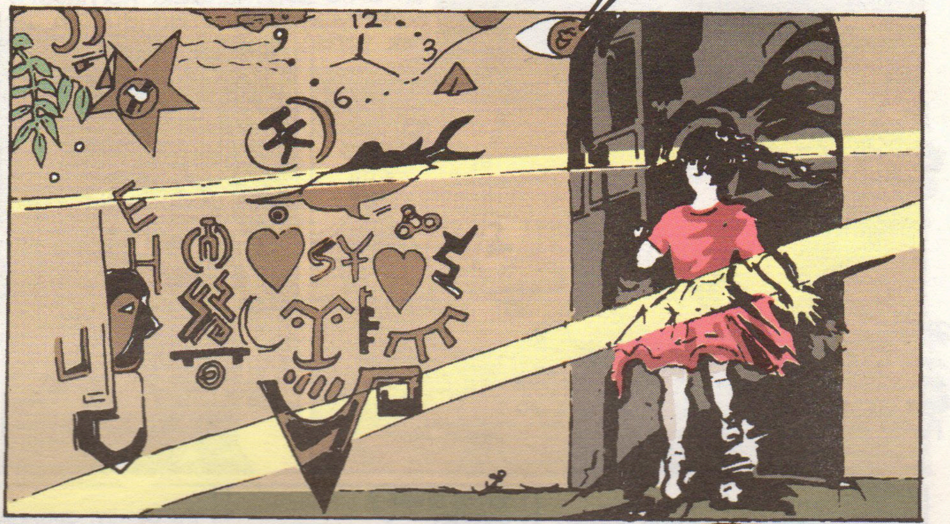

Babam ve Ustam

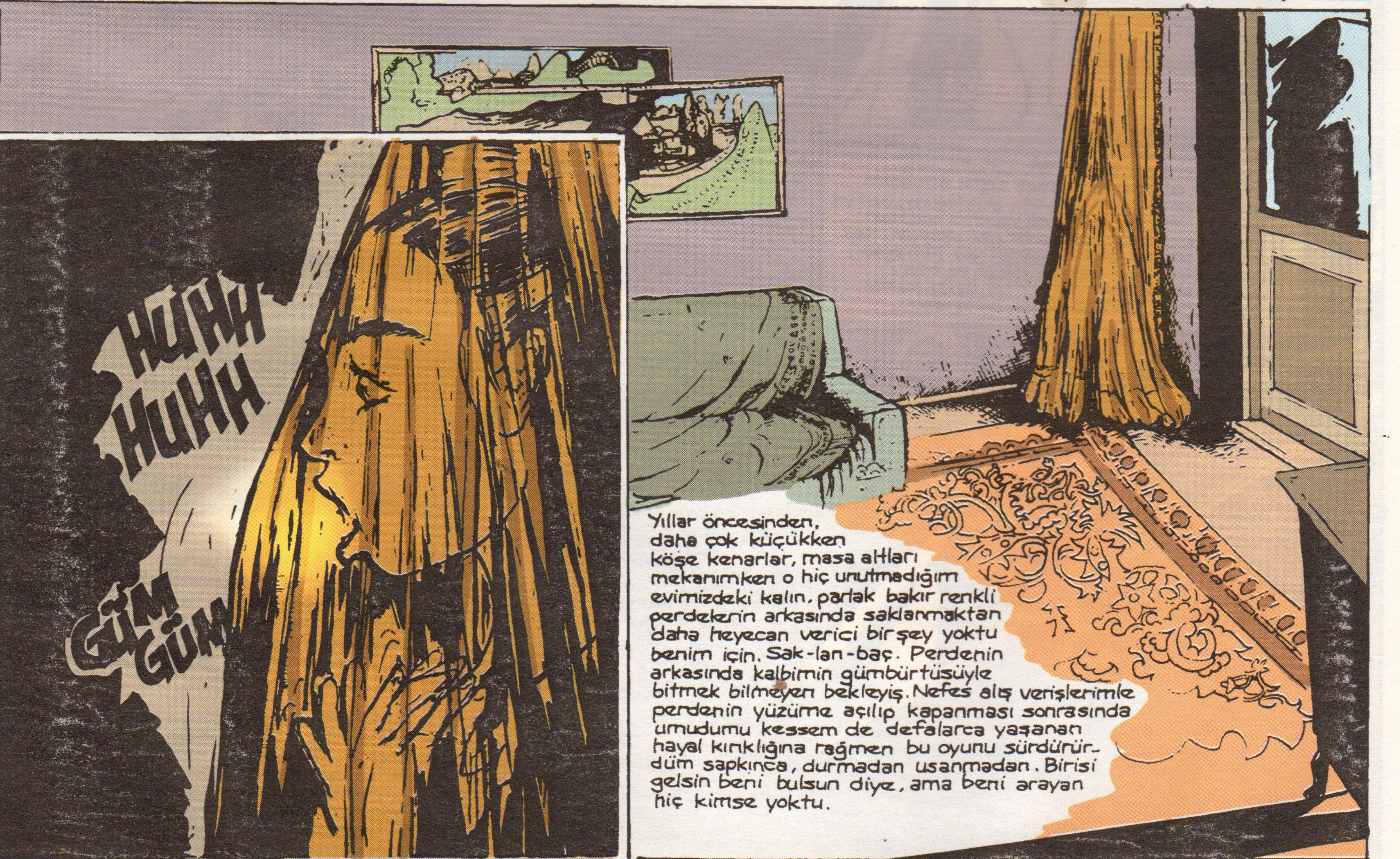
Elif Nuşad

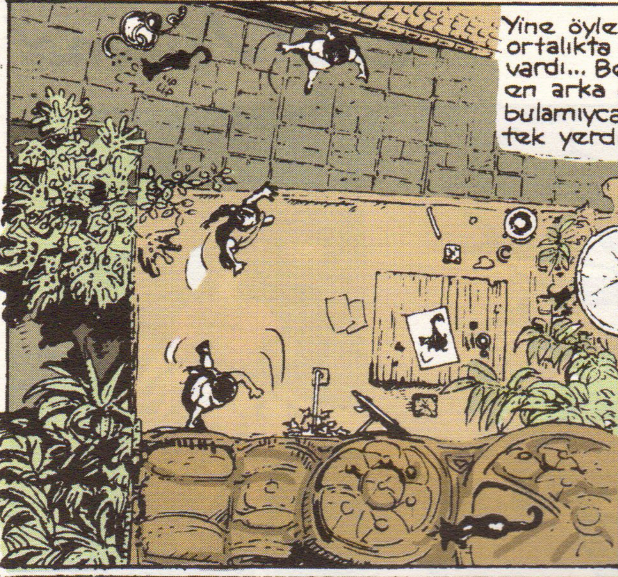

Akşamsefası

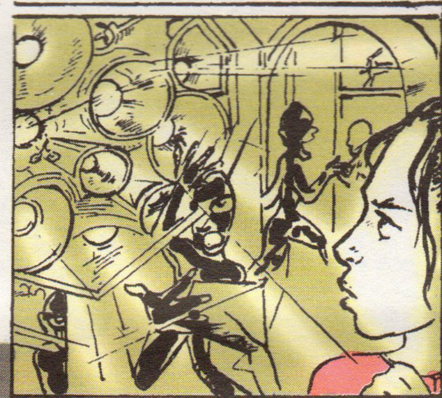

Yine öyle bir gün, yine saklanmak istiyordum. ortalıkta heyecan verici hiçbir şey yoktu, belki de vardı... Benim için en cazip yer tarihi hamamın en arka bölümündeki kurnaydı... Beni bulamıycaklarını düşündüğüm tek yerdi.

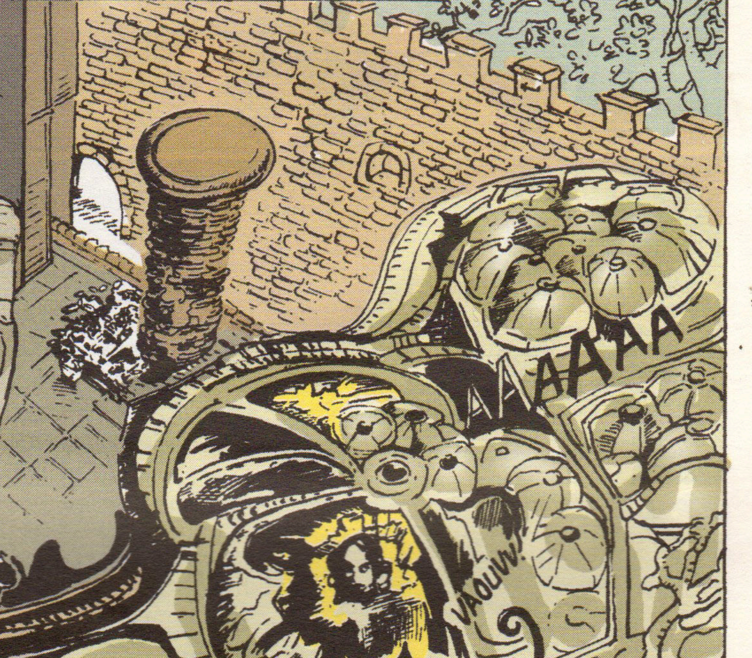

Hamamın bembeyaz duvarları, ışık sızan kubbelerinden insan yutuyordu sanki. Sonra birden koca bir hiçlik! Ama duvarları takip ettiğinde karşına çıkabilecek şeyler hem beni korkutuyor, hem de oyuna dahil ediyordu. Birden yok olup birden varoluyordu birşeyler, birileri...

Hamamın kilise gibi ürkütücü, soğuk, nemli duvarları, sanki yabancı bir yerdi. Kuzey ülkelerinden Norveç ya da Hollanda... Evet Norveçliler Hollandalılar gelicekti...
Fantastistic! Super!..

SEN DE BI SES DUYDUN MU?..
UHH!
NERDE BURDA MI?

Bu benim oyunumdu. Birilerinden saklandığım. Elbette birileri gelicek, beni bulacaktı. Onları gizlice izliycektim, onlar beni farketmiycekterdi. Dinliycektim, kalbim yerinden sarsılacaktı. Soğuk mermer taşlar karnımı ağrıtacaktı, sonra başkaları gelicekti. Ama ben uzun saatler boyunca yalnızlığımla yüzleşicektim...

içine çekti beni beklemek, umutsuzca... Hamamın ortasında durmuş çığlık atıyorum şimdi! Sesim geri geliyor... Bulduğum; ben ve ötekileri, onlar ve ben, hep yabancı cisimler. gözetleyen kendim. Ama asla onlar gibi olmayan. Hep bir koca boşluk, hep bir gören göz, temassız, dumanlarla kaplı uzaklık, onlar ve ben! Hep ait olmadığım bir dünya, belki kuzey ülkelerinden, Norveç ya da hollandalı...

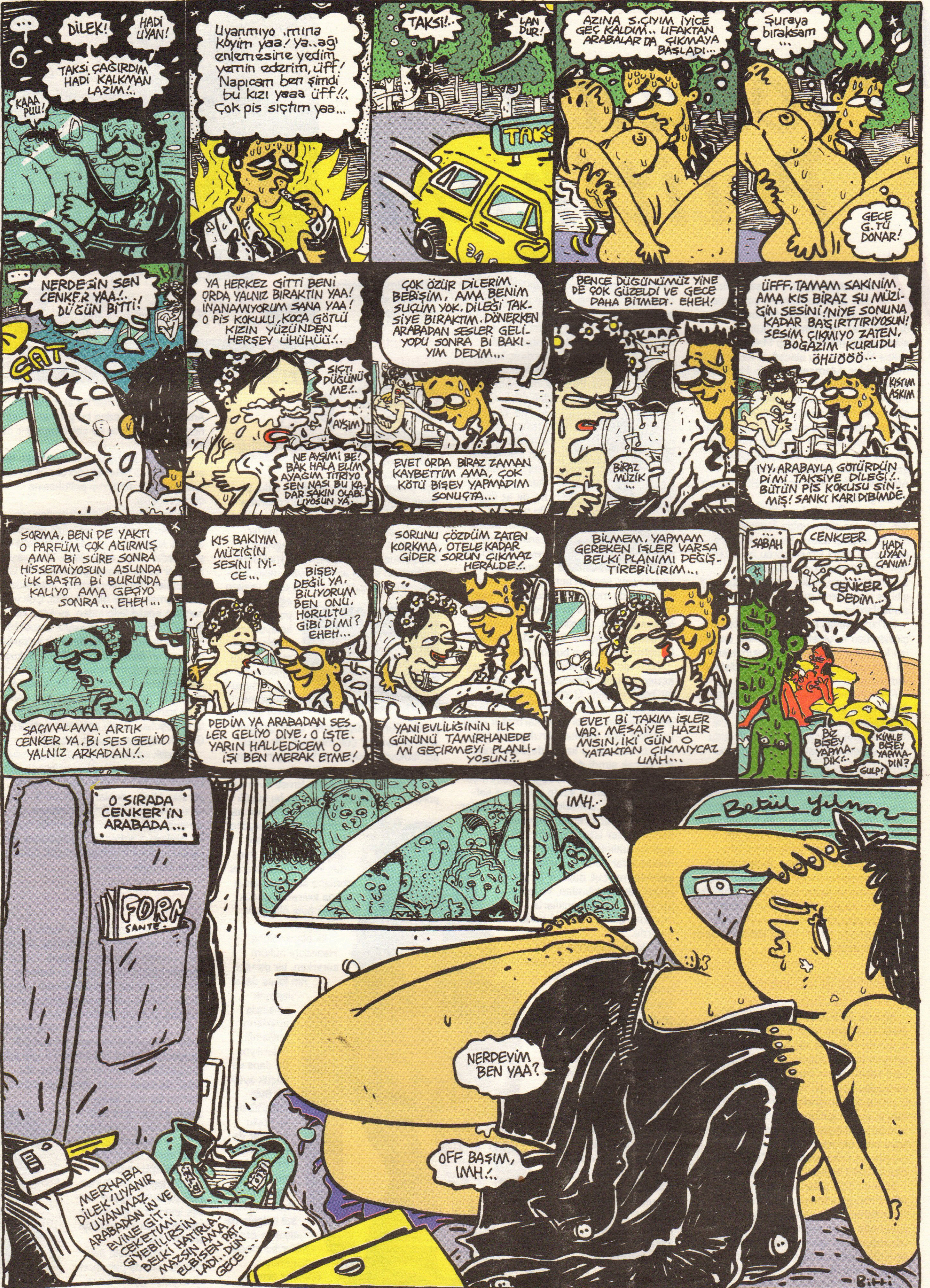

işte burdayım bekliyorum, hamamın soğuk mermer taşlarında. Soğukçeşme Sokağı'nın o yıllanmış taşları bile bıraktı gitti. Hamam kurnasına molozlar dökülmüş. Gök kubbe devrilmiş... Yine bekliyorum her an gelebilecek birilerini gizlenmek için...
Omuriliğimden aşağıya inen, takip ettiğimde yukarı-aşağı tırmanan enerji... Bütün ışığı emiyorum, gözeneklerim kapanıyor. Her birinde sayılar şifrelenmiş, ismim gibi gizlenmiş. Yaşasın! İstenmiyorum OHH.!! Kutluyorum herşeyimle, bedenimle OHH.!!

Akşamsefası

ERTESİ GÜN DÜĞÜN
CEN KEER!
DİLEK
AY ÖDÜM KOPTU AYOL!
IYY BU NASI Bİ KOKUYMUŞ YA İĞRENÇ!
ÇOK TEBRİK EDİYORUM CANIM YAAA UMMUHA!
ÇOK YAKIŞMIŞSINIZ GERÇEKTEN, MUTLULUKLAR DİLİYORUM YAAAAĞ!..
BİŞEY ALIR MIYDINIZ?
ALIYIM.
NEYSE HADİ, KONUŞURUZ YİNE EHEH... HÜRPH...
...
EVET!
DUYAMADIK...
EVEEEEET
PARDON Bİ TANE BEYAZ ŞARAP ALABİLİR MİYİM?
BUYRUN.
...
PARDON Bİ RAKI DAHA ALABİLİR MİYİM ACABA?..
TABİ.
BUZ
şahane olur..
...
HEHHEH!
ÇEKİYORUUUUM!..
...
AAA!
DİLEK!
AA!
...
NOOLMUŞ, ELBİSESİ Mİ YIRTILMIŞ?
AAA!
KİMMİŞ?
DAMADIN ARKADAŞIYMIŞ ...
HICK
CENKER, NASI YAPIYOSAN YAP AMA ŞU KABUSU DÜĞÜNÜMDEN GÖTÜR!..
TAMAM BEBEĞİM HALLEDİCEM BEN, SAKİN OL!..
...
HICK! Bİ SİGARA VERSENE CENKER YA UHH... HICK HEEE...
HICK!
AYŞİM ARABADA SİGARA İÇİRTMİYO.
HIMM... İNİYORUM O ZAMAN BEN HICK!
TAMAM DURUYORUM TAMAM DUR!
HICK!
UĞĞ ÇOK SOĞUKMUŞ, BEN İÇERDE İÇCEM.. HICK!.. EHEH!..
...
BEN SANA DÜĞÜN HEDİYENİ VERMEYİ UNUTTUM YA... HICK!..
SAÇMALAMA DİLEK. HADİ KALK ŞURDAN! Bİ TAKSİYE BİN DE GİT!..
NİYE, AYŞİN GARDİYAN MI KIZAR?!. HICK!
UAHHH
UMH!
BİR SAAT SONRA
IMH!
...
A... ALO!
KAAAA HUU KAAAA
NERDESİN CENKER YA DÜĞÜN BİTİYO! BİNDİREMEDİN MI TAKSİYE ŞU KIZI YA HADİ!.. DELİRTME İNSANI!.. HERKES SENİ SORUYO! BEŞ DAKKA İÇİNDE BURDA OL!..
Ta...Tamam canım zaten, şimdi bindirdim taksiye geliyorum hemen, yoldayım canım...

Akşamsefası

Ezgi Aksoy

Modanın Politikası

Moda hiçbir zaman uçuşan tüllerden, pileli eteklerden, çizgilerden ya da puantiyelerden ibaret olmadı. Giyinmek, her zaman politik bir eylemdi. Bir markete girip Maltepe mi yoksa Marlboro mu alacağına karar vermek gibi bir eylemselliği vardı. 1920'lerde bir kadının pantolon giymesi, Amerika'da Sovyet propagandasına yeltenen bir işçi gibi yalnız hissetmekti. Balon eteklerden kalem eteklere geçiş, hiç de kolay değildi. Pantolonun kadınlar arasında moda olabilmesi için I. Dünya Savaşının çıkması gerekti. Afrika desenleri, şehirli Afrikalıların hayatına ancak 1990'lardan sonra girebildi.

İnsanın kafasında kendiliğinden uzayan saç, devrime giden yolda ilerleyen bir manga askerdi adeta. Bir manası vardı; otoritenin belini kırıveriyordu orta yerinden. Birileri kestikçe o uzuyordu. Devrmciler uzatacaktı saçlarını Rapunzel gibi ve ineceklerdi mahpus tutuldukları zindanlardan.

60'larda savaş karşıtları boyunlarına çiçeklerden kolyeler taktıklarında, saçlarının kenarına birer papatya iliştirdiklerinde, inanıyordu yığınlar çiçeklerin silahları yıldıracağına.

Moda hiçbir zaman uçuşan tüllerden, pileli eteklerden ibaret olmadı. Devletler, otoriteler, meclisler, krallar karar verdi kimin ne giyeceğine. Öylece moda oldu asker ceketi ve postalı; ardından çıktı savaşlar.

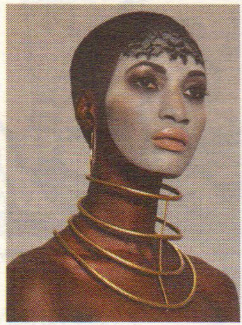
Ayağa giyilen pabuç, sırta geçirilen çaput; hiçbir zaman sadece bez ve iplikten ibaret değildi. Bir manası, bir ağırlığı vardı. "Ben buradayım", "ben buyum" diye bağırıyordu. Kimi yerlerde moda hiç değişmemekti. Kimi yerlerde sabaha kadar değişiyordu herşey. Bazen moda çiçekli gecelikler kadar naif, bazen dünyayı değiştirecek kadar kudretli olabiliyordu. Ve bazen ne giyeceğine karar vermek, hangi tarafta saf tuttuğunun en baba göstergesiydi. Moda, hiçbir zaman sadece giyinmek değildi...

50'lerde ve 60'larda Aşırı Derecede Zenci Olmak

50'li ve 60'lı yılların rengarenk balon etekli kadınlarını, tüm o mizampilili saçları, kırmızı rujları ve saçlarını sağa doğru tarayan kravatlı beyleri düşününce; en hafif tabiriyle son derece ürkütücü bir distopyaya tanıklık eder gibi korkuyorum. O yıllara ait fotoğrafları ve o fotoğraflardaki porselen gülümsemeleri görünce uykularım kaçıyor. Böyle bir gerçeklikte koyu tenli bir insan olarak var olmak, neredeyse imkansızdı. Hele "zenci gibi davranmak", bildiğiniz yasak gibi birşeydi.

50'li ve 60'lı yıllarda vaktinde Afrika'dan getirilmiş insanların, Amerika'nın ve Avrupa'nın büyük metropollerinde ya da sakin kasabalarında yapabilecekleri işler sınırlıydı. Erkekler genellikle bahçıvandılar ya da tarlalarda çalışıyorlardı. Ancak zenci kadınlar, istisnalar hariç, beyaz hanımefendilerin hizmetçisi, çocuk bakıcısı ya da çamaşırcısı olmak durumundaydılar. Başka bir deyişle, bu bembeyaz dünyanın içine karışmaları lazım geliyordu ki; bu eylemi, öyle olanca zencilikleri ile yapmaları doğru değildi.

Bazı evlerin hanımları yardımcılarının giysilerinden memnun değillerdi ve onlara önlükler verdiler. Bazı hanımlar, hizmetçilerinin kıvır kıvır saçlarından rahatsız

olurdu. O yüzden hizmetçilerine dümdüz taranmış açık kahverengi peruklar alan evhanımları hiç de az değildi. Bu peruklar, zamanla beyaz hanımlara ve beyaz hanımların bembeyaz yaşantısına özenen gencecik zenci kadınlar arasında moda olmuştur. Zenci kadınlar, uzun yıllar güzeller güzeli kıvırcık saçlarını saklamış, üstelik de bunu moda uğruna yapmışlardır. En azından güdümlü kültürün dayatması bu yöndedir.

70'lerde insan hakları; aktivist hareketler, hippiler, feministler falan derken bir hayli yol aldı. O kadar ki zenciler artık büyük ofislerde sekreter, ya da evrak taşıyıcısı gibi hayli karmaşık işleri yapabilir hale geldiler! Artık peruk takmayan kadınlar o kadar da dışlanmıyordu. Ancak şimdi de bir başka sorun vardı ki "etnik" olarak değerlendiren ve Afrika motiflerine sahip büyük ve sallantılı küpeler, yüksek katmanlı şapkalar ya da iri ve çok renkli desenlere sahip bluzler istenmiyordu. Bu tür giyinen kadınlar, saçlarını kesmemekte ısrar eden erkekler; çoğu iş yerinde mevcut düzene bir tehdit olarak algılandığından, ya işten atılıyordu, ya da baskılarla beyazlar gibi giyinmeye zorlanıyordu.

90'lardan itibaren; Afrika desenleri, geleneksel kangalar, Afrikalıların yıllarca takamadığı halka küpeler, büyük ve pahalı moda şovlarda aşırı kabartılmış kıvırcık saçları ile Afrikalı mankenlerce sunulunca; işler bir anda değişiverdi. Üstelik ortalıkta neredeyse hiç zenci gibi zenci kalmamıştı. Bir halkın yıllardır özgürce giyebilmek için kaba yerlerini yırttığı tüm o etnik öğeler, bir anda populer kültürün son müthiş buluşumuş gibi dolduruverdi çokuluslu mağaza zincirlerini. Bazı hanımlar bu ürünleri üstü kapalı bir özür diler gibi, abartılmış bir saygıyla giydi; bazıları çoktan iade edilmesi gereken bir itibarı sahibine bağışlar gibi...

Uzakdoğu'nun Lotus Ayakları

Moda hiçbir zaman uçuşan tüllerden, pileli eteklerden, puantiyelerden ibaret olmadı. Çok daha derin yerlere dokunduğu, çok acayip ve gizli amaçlara hizmet ettiği de oldu. Bir zamanlar, dünyanın en güçlü imparatorluklarından biri olan Çin'de kadınlar, daha küçüklüklerinden itibaren çıldırmış bir seferberlik haliyle ayaklarını bağlıyordu. Baş parmakları hariç diğer parmaklarını ayaklarının altına kıvırıyor ve sımsıkı bezlerle mühürlüyorlardı. Çünkü ağaç yaşken eğiliyordu; o yaşta daha kolaydı parmakları kırmak! Çünkü ayakların 7 buçuk santimi geçmemesi gerekiyordu.

Çünkü küçük birer lotus çiçeğini andıran ayaklar çok modaydı; bir statü sembolüydü, Gucci marka bir çanta taşımak gibi birşeydi yani. Çünkü ayakları küçük olmayan kadınlarla kimse evlenmiyordu. Mini mini adımlar atan bu küçük kadınlar, nezaketin ve zerafetin simgesiydiler ve o halleriyle çok değerliydiler... En azından kendi parmaklarını kırılana kadar ayağının altına kıvıran küçücük kızlar öyle olduğuna inanıyordu.

İlk olarak Sung Hanedanı hüküm sürerken, bir dansçının lotus dansı yapmak amacıyla ayaklarını bağladığı anlatılıyor. Bu dans ve küçük ayaklar öyle beğenilmiş ki, soylu kadınlar da aynı yöntemi uygulamaya başlamışlar. Ardından kırsal bölgelerde yaşayan genç kızlar bu modaya uymuş. Böylece zengin koca tavlayabileceklerine inanmışlar. Ancak çok geçmeden bu gelenek ülkenin her yerine yayılmış ve çok acayip bir hal almış.

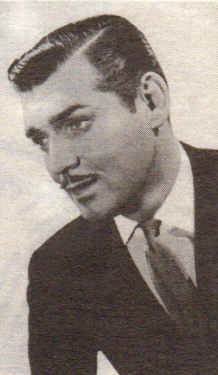
Çin'de yaşanmış olan bu hastalıklı fetiş, aslında dünya üzerinde görülmüş en korkutucu toplu sindirme politikasına dönüşmüştür.

7 santimden fazla büyümesine izin verilmeyen ayaklarla yaşamak öylesine acılıydı ki, kadınlar ne kadar hafif olurlarsa o kadar rahat ediyorlardı. Dolayısıyla az yiyor ve az masraf çıkarıyorlardı. Uzun mesafeler yürüyemiyorlardı; evlerinden uzaklaşmaları pek olası değildi. Çok yavaş hareket edebildiklerinden, ev işleri tüm günlerini alıyordu; dolayısıyla sosyal bir hayatın varlığından bahsetmek imkansızdı. Ama en önemlisi, kırık ayaklarla küçücük adımlar atan bu kadınların kocalarından kaçmaları imkansızdı. Bir dayak anında, herhangi bir kum torbasından daha fazla hareket edemiyorlardı. Bu da kadınların koşulsuz itaati anlamına geliyordu. Günlük hayatta ve seks sırasında...

Güzellik ve statü uğruna olduğu söylenen bu acı moda, Çin'de ve aslında tüm Uzakdoğu'da bir "narin kadın" imgesi yarattı. Minik adımları, kısık sesleri, kesik ve tiz gülüşleri ile. Onlar ufaldıkça, bir canavar gibi devleşti karşılarında hayat. Ve kuşkusuz birkaç nesli palyaçoya dönüştüren vatka modasından çok daha hazin sonuçları oldu...

Moda İnsanın Kendine Yakışanı Giymesidir?

- Modern zamanlarda kadınlar kalın kaşlarını cımbızlarla inceltiyorlar. Ancak 18. yüzyılda kalın kaş modaydı. Hatta bu uğurda takma kaş takıyordu kadınlar. Takma kaşlar ise fare derisinden yapılıyor. Fareler yakalanıyor, derileri yüzülüyor, kaş şeklinde kesilip satılıyordu.
- 13. Charles'ın büyük oğlu Prens Philip of Calabria eldiven giymeyi çok seviyordu. Öyle ki bi kerede 16 çift eldiven giydiğini aktarıyor kaynaklar. Bu tuhaf davranış moda olmuş ve prense özenen bir sürü genç adam da üst üste eldivenlerle dolaşmış yıllarca.
- I. Elizabeth'in şapka fetişi vardı. Onlarca şapkaya sahipti ve değişik değişik giyiyordu. Ayrıca yedi yaşından büyük herkes için Pazar günleri ve tatillerde şapka takmayı zorunlu kılmıştır.
- Clark Gable ünlü olduğu yıllarda paltonun içine yelek giymemeye

başladı. Bunu gören erkekler de bir anda yelekten vazgeçtiler. O yıllarda yelek satışları yüzde 40 düşmüştür.

● Marlene Dietrich 1930 yapımı film Morocco'da erkek pantolonu giyince, kadınlar arasında pantolon giymek birden moda oldu. Dünyanın çeşitli yerlerinde pekçok kadın erkek mağazalarına akın etti ve erkek pantolonları satın aldı. Zaten o yıllarda pekçok mağaza, kadınlar için Pantolon üretmiyordu.

● 17. yüzyılda kadınlar kum saati görüntüsüne kavuşmak için korse takıyorlardı. Ancak bu uğurda korsenin iplerini o kadar sıkıyorlardı ki; arada bayılanlar, nefes alamayanlar ya da anatominin bozulması nedeniyle, korsesiz yaşayamayanlar oluyordu.

● 16. yüzyılda soylu kadınlar arasında genital bölgede kıl uzatma modası vardı. Bazı kadınlar bu kılları o kadar uzatıyordu ki örenler oluyordu.

● 80'li ve 90'lı yıllarda Japonya'da çok enteresan akımlar moda oldu gençler arasında. Bir anlamda punk oldukları söylenebilir, ama alıştığımızdan çok farklıydılar. Örneğin ganguro kızları, yüzlerine simsiyah dövmeler yaptırıyorlardı, mavi lens takıyor, dudaklarını da beyaza boyuyorlardı. Şimdilerde de harajuku modası var Japon gençler arasında. Olabilecek en saçma kılığa madalya veriyorlar sanırım.

● Eskiden samuraylar kafalarının tepelerini traş ediyorlardı. Diğer saçları kalıyordu, hatta arkada topluyorlardı. Ancak tepeleri traşlıydı. Bu saç stili çok geçmeden moda oldu. Bir dönem sumo güreşçileri de aynısını yaptı. Halbuki samuraylar tepelerini traş ediyordu, çünkü kafalarından şapkalarının kayıp düşmesini istemiyorlardı.

● Antik Mısır'da insanlar gözlerinin altına kalın siyah sürmeler çekiyorlardı. Araştırmacılar uzun yıllar bunun nedeninin Cleopatra'ya özenmek olduğunu sandılar. Sıradan bir moda gözüyle bakıldı bu alışkanlığa. Ancak neden farklıydı. Bu kalın siyah çizgi, güneşin etkisini hafifletiyordu.

● Tema giysileri, örneğin safari kılıkları, denizci stili, oduncu tarzı; sadece sıradan giyim trendleri değildirler. Bir yaşam biçimi satarlar. Moda oldukları yıllarda insanların algı ayarları ile oynamış, kitleleri bir vücut gibi hareket eden kocaman ceketlere çevirmiştir.

● İlkel insanın giydiği kürk mantolar ile modern insanın giydiği kürker arasında bir fark vardır. İlkel insan, öldürmek zorunda kaldığı hayvanların kürklerini değerlendirmek için ve elbette soğukta üşümemek için örtünüyordu hayvan kürklerini. Ancak modern insan, 16. yüzyıldan beri sadece güzellik ve moda uğruna kürk giyiyor. Bu uğurda milyonlarca hayvan katledildi ve ediliyor.

● 13. Louis, Fransa'yı sürekli taciz eden İngiltere'ye ne kadar da barbar, güçlü ve sert bir kral olduğunu göstermek için uzun ve aşırı derecede kabartılmış peruklar takmaya başladı. Bu saçma peruklar, çabucak aristokrasi ve soylular arasında moda oldu. Günümüzde bile özellikle İngiliz ve Avustralyalı hakimler, hala bu peruklardan takıyorlar.

● Ortaçağı kasıp kavuran kara veba salgını sırasında doktorların taktığı kuş maskeleri, dönemin bütün acayipliklerine rağmen, sıradışı bir moda değildi. Vebayla ve ölülerle uğraşan doktorlar, taktıkları o kuş maskelerinin uzun gaga kısmına güzel kokan bilimum çiçek, ot, muska ne varsa dolduruyordu. Hastalığın kötü kokusunu en az solumaya yarıyordu bu da.

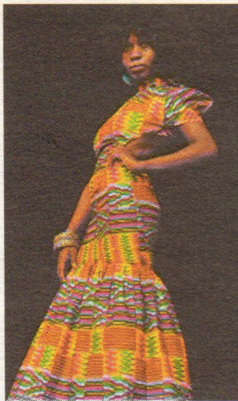
● Piyasaya ilk çıktığı yıllarda hiçbir kadının hazzetmediği, ancak birden bire ve anlaşılmaz şekilde moda olan taytlar, otuz yıla yakın bir süredir hayatımızdalar. Ve şehirli modern kadının vazgeçilmezler listesinde yer alıyorlar.

● Mini etekler 1960'lı yıllarda İngiltere'den başlayarak populerleşti. O zamana kadar pek dikkate alınmayan kadın bacağı da, giderek bir fetiş nesnesine dönüştü. Benzer bir olay yüksek ökçelerin moda olması ile yaşanmıştı. Yüzüne bakılmayan kadın ayağı, bir anda uygarlığın ne hakikatli fetiş uzuvlarından biri oluverdi.

● İnsan beli tam olarak neresidir? 50'li, 60'lı yıllara kadar oldukça yukarıdaydı anlaşılan. Lakin 90'ların sonlarından itibaren popo çatalının hemen yukarısına iniverdi.

● Günümüzün bronz tenli, uçları açık balyajlı saçlı, sıfır beden genç kadınları, geçmişte yaşıyor olsaydılar, herhangi bir soylunun tarlalarında dahi çalışamazlardı. Zira o kadar cılız kadınları kimse işe almazdı. Özellikle 12 ile 17. yüzyıl arasında Batı uygarlığında da, Doğu uygarlığında da kadının beyazı ve tombulu makbuldü. Beyazlık, güneşe çıkılmadığını gösteriyordu. Gündüz işlerini halledecek yeterince köle olmasına delaletti bu. Tombulluk da zenginlik göstergesiydi. Demek ki bu kadınlar, diledikleri yiyebiliyordu. O yıllarda sıska kadınlar kilo alabilmek için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlardı. Sıska kadınların yükselişi I. Ve II. Dünya Savaşları ile başlar. Zira zor yıllardır bunlar ve insanlar, açlıktan, yokluktan ve çalışma zorunluluğundan zayıflamış, tenleri de buğdaylaşmıştır. Bu durum, hayatın modayı yendiği ender anlardan biridir.

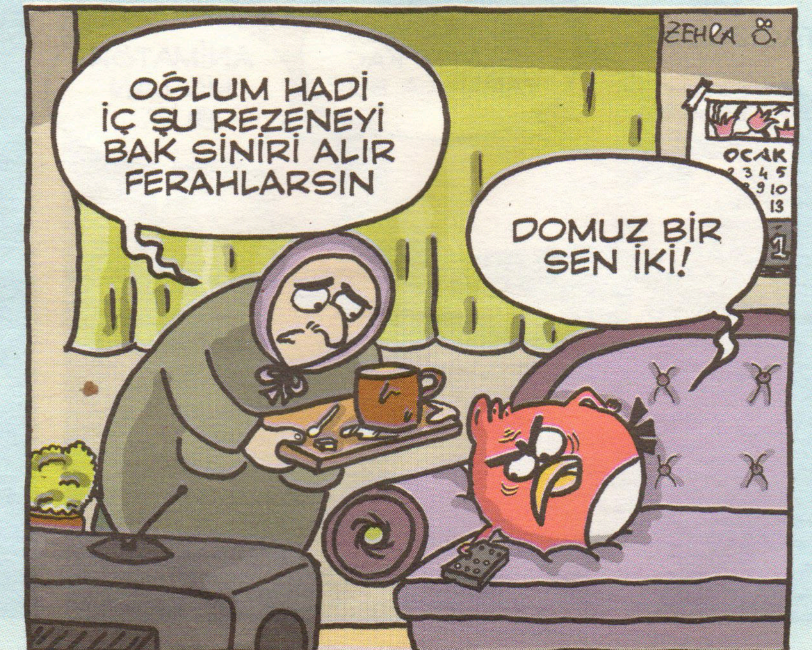

Zehra Ömeroğlu

YAA KIZLAR BEN SİZİ İŞ YAPASINIZ DİYE Mİ GETİRDİM...

CİVAN ÜŞÜRSE BİZ DE ÜŞÜRÜZ!

OLUR MU ÖREN ABLA, SEN OLMASAN TACİZCİMDEN KİM KURTARACAKTI BENİ?

SİZ BENİM DEDİKLERİMİ YAPTINIZ MI?..

YAPTIK ÖREN ABLA ADİ HERİFLERİN HEPSİNİ ARAYIP SAAT 4'TE KAFE'DE RANDEVU VERDİK...

BEN DE GÖZÜ OLDUĞUNU BİLİYORDUM.. BOŞUNA MI TACİZ ETTİM.. YANILMAMIŞIM... KENDİSİ ÇAĞIRDI İŞTE.. DEMEKKİ NAZ YAPMIŞ...

İŞTE BULUŞMA YERİNE GELDİK. KAÇ PARADIR LA BURANIN KİRASI?..

NERDE KALDI BU KIZ YAA...

SAAT 4 OLMUŞ...

GELSE DE İŞİMİZE BAKSAK...

ÖRENDAYAN

DEMEK BURDASINIZ PİS TACİZCİLER...

FERRARİ GİBİ KARIYMIŞ... SAATTE KAÇ YAPAR LA BU?

ANİMATÖR MÜ LAN BU?..

GEBERİN PİS ALÇAKLAR.. IRZ DÜŞMANI HAYSİYETSİZLER...

ŞLAKK

İPEK YASALARI

- Sonbaharı sevmem,ince giyersem rüzgar eser; kalın giyersem güneş açar.
- Çalışmam gereken geceler, erkenden uykum gelir.
- Öğlen 12'ye kurduğum çalar saati 15 dakikada bir uyanıp, erteleyerek akşam üzeri 5'e kadar uyuyabilirim.
- Odama vuran güneşin vurduğu yere bakarak saat tahmini yaparım. Hiç şaşmam.
- Tam ben kahveyi pişirken, ekstra biri gelip yeniden kahve yapmama neden olur.
- Kimi orta kimi sade kimi şekerli içen 10 misafiri çok yavaş hareket ederek ve kafam karışmış gibi yaparak aynı tatta kahve içmeye ikna edebilirim hem de nezaketimi bozmam. (Deneyin % 100 çalışıyor)
- Elime yeni krem sürmüşsem kesin kirlenir ve hemen yıkamak zorunda kalırım.

MİLLETİN YASALARI

Jale Aker'in Yasaları

- Durakta sigara yaktığım an beklediğim otobüs gelir.
- Çok yorgunum eve gider gitmez uyuurum dediğim geceler davetsiz ve kalabalık misafir topluluğu gelir.
- Sevgililerimle kenkilerimin asla yıldızı barışmaz.

Bora Gök'ün yasaları

- Elimi hep yanlış anahtara atarım.
- Çok fazla hanım müşterisi olmayan bir işte çalışıyorum ama ne zaman en paspal halimle gitsem işe, acayip güzel hatunlar işyerinde sıraya girer.
- Çok işgüzar bir zamanda çalan ev telefonumuzu kesin yanlış numara aramıştır.
- Manitam yokken kimseden ses çıkmaz,ne zaman sevgili yapsam eşten dosttan helal süt emmiş kız önerileri yağar.

Akşamsefası

Falcı Mağdubi'den Burç Uyumları

KOVA KADINI & YAY ERKEĞİ

Yayın en sevdiği yemek mumbardır,kova ise eve mumbar sokmaz. Buna karşılık kovanın en sevdiği yemek pırasadır yay erkeği ise pırasa pişen eve adım atmak istemez. Yay erkeği kıskanç değildir ama eve gelince kadınını evde görmek ister. Bu yüzden kova kadını misafirlikten 2. çayını içemeden kaçar. Yay erkeği kadında biraz cilve arar mesela oryantal yapmasını talep edebilir ama kadın buz kovası gibidir, böyle laubali hareketlerden hoşlanmaz. İlişkinin başında yay, kova kadınının gönlünü çelebilmek için her gece pastaneden tavuk göğsü, kazandibi gönderir. Kova eşinden 20 sene sonra da bu tarz şeyler bekler ama nerdee. Evlerine gelen giden eksik olmaz. Bu ikilinin arkadaş çevreleri geniştir ama bazen ikisi de birbirinin arkadaşlarına tahammül edemez. Gelmesin kimse ben evimde donla gezmek istiyorum belki diye birbirlerine çıkışırlar, yay erkeği zaten evde donla gezer. Başlarda iyi sonra b.ka saran bir evlilik.

KOÇ KADINI – KOÇ ERKEĞİ

Koç erkeği pire gibi hareketli, kıpır kıpırdır. Koç kadını ise lök gibi oturur ve çok kıskançtır. Kıskançlıklarıyla koç erkeğini çileden çıkarır. Koç erkeğinin telefonu elinden hiç düşmez. Tıpkı telekız gibidir. Onun telefon trafiğini takip etmek koç kadınını sersemletir. Kocasının çevresindeki kadınları uzaklaştırmak için onun tecavüz potansiyeline sahip olduğu söylentisini yayar bunu yaparken kertenkele gibi başını sallamaktan geri kalmaz. Tabi ki bu yalandır. Koç kadını kayınvalidesinin yemeğine temik (fare zehiri) koyar. Neyseki kadıncağız bunu fark eder ve elinden kurtulmayı başarır ama kaçarken belini sakatlar. Bu durum koç erkeğinin çok canını sıkar basireti bağlı olduğundan bir şey yapmaz. Sen odaya git soyun klimayı da çalıştır, ben geliyorum az sonra der ama gitmez. Telefona sarılıp aile dostlarını arayıp dertleşir. Bu ikisinden bir cacık olmaz.

ASLAN KADINI-ASLAN ERKEĞİ

Başlangıçta uyumlu gibi gözükseler de aslında çok uyumsuz bir çifttir. Aslan erkeği aslan kadınının süreceği ojeden tut, saç kesimine, donunun rengine bile karışır. Çok kıskançtır tuvalete giderken bile sms atılıp haber verilmesini ister. Aslan kadını cicim aylarında g.tünü yiyim ayakları yapsa bile bir süre sonra bu direktiflerden çok sıkılır. Geç yatmayı seven aslan kadını tavuk gibi erkenden yatan bir erkek aslana denk gelmişse erkek kadınla illa aynı dakikadan yatağa girmek istediğinden hır çıkmasın diye birlikte yatar ve onu uyutup yataktan tüyüp keyfine bakma planları yapar ama başarılı olamaz. Kadın yataktan kalktığı an uyanır ve ancak o yeniden yattığında huzur içinde horlamaya devam eder. Aslan erkeği aslan kadınına gündelikçi kadın muamelesi yapar mesela işe giderken sehpaya kirli bardak bırakıp işten gelince kaldırıp kaldırmadığına bakar. Anasının gözüdür.

Yalnızca alışverişte çok iyi anlaşırlar. Aslan erkeği mağaza kapısında oflaya poflaya beklemez sırf her naneye karışabilmek için deneme kabinine kadar gelir.

ASLAN KADINI-AKREP ERKEĞİ

Aslan kadını bulaşıkları yıkarken sadece yağsız olan bardak tabak gibi şeyleri yıkar, tencereleri yıkamak istemez. Bu da akrebin sinirlerini bozar, bi işi de tam yap be kadın diye çıkışır. Akrep de esasen çok pasaklıdır. Odasının tabanını halı yerine kirli çoraplarıyla kaplamıştır ve bazen bu odada kendiyle baş başa deli deli düşünmek ister. Aslan kadını istese de o odaya giremez çünkü akrebin çorap kokusu bayıltıcıdır.akrep erkeği cimrilikte birincidir. 5 yıllık ilişkileri boyunca aslan kadınına yalnızca narçiçeği rengi bir atkı hediye eder zaten o atkıdan da aslana hayır gelmez çünkü atkı çalınır.akrep erkeği file çorap için ruhunu şeytana satabilir. Kıskançlıklarıyla aslanı deli eder.

OĞLAK KADINI-BALIK ERKEĞİ

Oğlak kadını herkese karşı çok gözaçık geçinir ama Balık'ın çenesi ve şeytanlıkları karşısında ceketini ilikler.Balık erkeği evde 10 kadın gücünde dırdırcıdır. 10 kaynana gücünde her şeye karışır. Daha ilişkilerinin başında kadına ailesinden ne kadar miras kalacağını araştırır. Düğünde takılan altınları haftası geçmeden bozdurur, o parayla bütün dişlerini kaplama yaptırır. Oğlak kadını başkalarına pintidir ama kendi için çok para harcar. Çuval dolusu parayı saniyeler içinde pirana gibi yer. Bu balık erkeğinin paniklemesine neden olur. Ek iş arayışlarına girer. Balık erkeği karısı sadece kendi istediği kişilerle görüşsün ister, diğer kişilerden izole eder, türlü entrikalar çevirir ve başarılı olur. Balık erkeği çok güzel Orman Kebabı vs. pişirir, kilo almaya müsait, basen şampiyonu oğlak için problem var demektir.

KÜÇÜK KORKU HİKAYELERİ

"KORKU GECESİ" SİBEL BOZKURT

Akşamsefası

Emine Pelin Arıner

Dilek, Ümit, Temenni

Toprak yol yükselerek uzanıyor. Hava bulutsuz, güneş yakıcı. Yolun iki yanında yükselen çam ağaçları biraz gölge veriyor en azından. Ağaçlar yukarı tarafta bir çam ormanının serinliğini, aşağıdaysa mavi denizi saklıyor. Terliyorum, kendi nefesimi duyuyorum. Onun dışında tek ses cır cır böcekleri. Bu yolu bu kadar bakımsız hatırlamıyorum, kaç kere çıkmışlığım var. Gerçi onca seferde hiç yalnız çıkmışlığım yok. O yüzden önce ipod'umun sesini kısıyor, sonra kulaklıklardan birini çıkartıyor, sonunda tamamen kapatıyorum. Hiçbir duyumu kaybetmeyi göze alamam. Zaten o yüzden yolun bozukluğu beni rahatsız ediyor- bu terkedilmişlik, bu izbelik duygusu doğada yalnız kalmayı seçen bir kadın için pek hoş bir şey değil. Hepimiz biliriz Türk filmlerinde kızları tecavüz etmek için nereye kaçırırlar. Ama işte, gelin görün ki bazı "kızlar" doğada yalnız kalmayı tercih ediyorlar. Bunda haz ve huzur buluyorlar. O zaman, o kız, o ormana, tecavüz aramaya mı gidiyor?

Parklarda bile aynı hikaye. İstanbul'dayken kendimi sıkça parklara atardım; bu illet KKK kenesinden önceki yıllar olduğu için çimenlere bile uzanırdım. O kadar kavga, döğüş, egzoz, kornadan sonra parklar vaha gibi gelirdi; ciğerlerim, beynim beraber şenlenirdi. Ama istisnasız her seferinde alakasız bir adam ya "hoppala!" dedirtircesine, ya da kademe kademe, uzaktan belleyip yavaş yavaş, avını belirlemiş leş kargası gibi daireler çizerek yaklaşırdı. Hepsinde de aynı pişkinlik, aynı "ben seni anladım seniii" dercesine bakışlar. Sanki yalnız başına park'ta oturmak kendi hazır ve nazırlığını ilan etmekten başka bir şey değildi. Terslendiklerinde de ne kadar şaşırırdı bu adamlar! Sanki tabelayı yanlış okumuş ya da birinin dediğini yanlış anlamışcasına sudan çıkmış balığa döner, bir şekilde çekip giderlerdi. Ama bazıları yaptığım hareketle (parkta yalnız oturmak) söylediğim şeyin (yalnız olmak istiyorum) o kadar tezat olduğuna inanırdı ki, lafımı ciddiye almaz sonunda beni kalkıp gitmeye zorlardı.

En azından bunlar parktı. Şehir içiydi, etrafta bir sürü insan vardı, sokak, "medeniyet" bir ıslık, bir adım ötedeydi. Yine de çok kızar, çok öfkelenirdim bu vaziyete. Niçin doğadan kadınların faydalanması bir abeslik, bir garipseme, bir olmazlık sınıfına düşüyordu ülkemizde? Neden bu kadar basit, temel, insani, ve demokratik bir zevk ülkenin yarısına hor görülüyordu? İstanbul'da yaşamayalı yıllar oldu. Şimdi gündemdeki kadın sorunları (her gün gazetelerde görmeye alıştığımız kadın cinayetleri, kürtaj, tecavüz odaları) o kadar ciddi ve ön planda ki, benim parklar ve ormanlarla ilgili şikayetlerim vesvese kalıyor. Ama yine de bu yaz tekrar tekrar yaşayıp hatırladım bu gerçeği.

Peki ne işim vardı o ıssız tepeye giden yolda? Dolu bir kalbim vardı, kendimce bir sürü derdim. Oranın ismi de Dilek Tepesi ve dilekleri gerçekleştirme sihri benim için tescilli. Yani çıkmak için motivasyonum vardı. Oraya annemi çıkartmışlığım, gençken arkadaşlarla çıkıp şarap/manzara yapmışlığım vardı, güzel anıları vardı zihnimde. Hangi nedenle çıkmış olursak olalım, tepedeki bazı belirli ağaçlara bir kumaş parçası bağlayıp bir dilek dilemeden inmezdik hiç. Bu sefer cebimde bir sürü kumaş parçasıyla, sırf onları bağlamak (ve beraberinde niyetimi, kaderimi bağlamak) amacıyla çıkıyordum bu yolu. Tepeye vardığımda için bir nebze rahatladı: en azından etrafımı görebiliyordum. Dilek ağaçları öteki tarafta olduğu için çevreleyen yolda yürümeye başladığımda gayri ihtiyari tepenin ucunda yıllardır kullanılmayan gözlem kulesine baktım. Ve o anda pencere boşluğunda benim bakışımdan kaçmak için geri çekilen bir erkek kafası gördüm. İçim hop etti. Kimdi bu, kimlerdi bu? Dost mu düşman mı, biraz mahremiyet peşinde bir genç mi, ya da bir çift mi, yoksa kötü niyetli bir erkek grubu mu? Bilmek imkansız, seslenmek saçma, belli ki davetsiz. Ben de kendime ilgi çekmek istemiyorum zaten, ama kumaş şapkam, çapraz asılı çantam ve sandaletlerimle bir anda kendimi yabancı turist gibi hissediyorum. Hani o gidip de dönmeyen turistler gibi, kurda kuşa yem olmuş, yağız Türk yaz aşkını kıskandırmış, yanlış yerde yüzmüş turistler gibi.

Kendime kızarak yine de yürüyorum; bizim de yiğitliğimiz var herhalde, üstüne herhangi bir madde sürdürmeyeceğimiz. Sonunda güm güm atan kalbime, bir türlü görünmek bilmeyen dilek ağaçlarına ve beynimdeki paranoyak senariste dayanamayıp yolun kenarındaki bir çamı alelacele kurdelelerle donatıyor ve koşarak olmasa da bileğimi burkmadan mümkün olabilecek en yüksek hızla o taşlı yoldan gerisin geri iniyorum.

İstanbul'da yaşadığım o yıllardan beri ne değişmişti? Malum, ülkenin gidişatı, bağnazlığın artışı, haklarımızın daralışı var, bir de bendeki değişimler var. Anne olduğumdan beri daha dikkatliyim, kendi ve etrafımdakilerin iyiliği hakkında daha endişeliyim. Özgürlüğümün kısıtlanmasında benim de payım var -- belki on sene önce olsaydı daha rahat geçerdi bu tırmanış. Belki oturup biraz manzarayı seyrederdim, bir sigara içer, birşeyler karalardım. Ama çok şey de değişmedi. Hala doğadan ırağız, hala kadınlık bir savunmasızlık, bir tahrike davet hali. Hala ıssızlık tehlikeye eşit. Aslında ilgimi çeken husus şu çelişki (ve doğada yalnız kalan, kadın erkek her insan için geçerli): başka bir insanın varlığı hem en büyük tehlikeyi arz edebilir, hem de kurtuluşu. Sadece dilerdim ki bunu güvenli bir şekilde deneyimlemek yurdumda her kadına nasip olsun. Belki bir dahaki sefere bunun için de bir kurdele bağlarım.

Kötü Kız

ramize erer

Çağla Gayretli

Çiğdem Demir

Çiğdem Demir

Hatice Tekmile Doğan

Çağla Gayretli

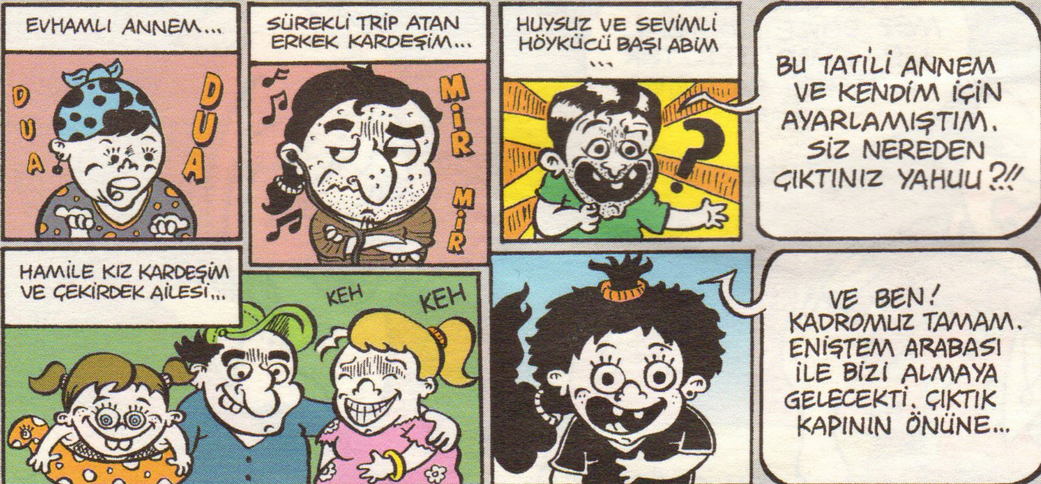

Çiğdem Demir

tatil

Fatma Yıldız Erkan
fatmayildizerkan@gmail.com

GEÇENLERDE ANNEMİN MEMLEKETİ, İZMİT'E BAĞLI BİR SAHİL KASABASI OLAN KEFKEN'E AİLE BOYU KISACIK BİR TATİLE GİTTİK. KADROMUZ ŞÖYLEYDİ:

(Döndüm tatilden, mutlu musunuz he?)

BAYAN YANI'na abone olun

evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve elle boyanmış çanta veya tişört de hediye...

abonelik@leman.com.tr
Abonelik işlemleri sorumlusu: **Asiye ULUDAĞ: 0.212.292 95 65-66**

Ekim 2012-10
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Fotoğraf
Zafer Aknar

Abonelik Asiye Uludağ
0.212.249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST - TEL: 0212 292 9450
FAX: 0212 251 5754
BASKI: LeMan Ofset Tel: 0212 858 0093
GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

Akşamsefası

harem

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATGÜN

Akşamsefası

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

